РІК LXIX, Ч. 12 ГРУДЕНЬ – 2012 – DECEMBER № 12, VOL. LXIX

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
Неприбуткова організація

"НАШЕ ЖИТТЯ"

Рік заснування 1944

РІК LXIX ГРУДЕНЬ Ч. 12

Україномовний редактор – **Лідія Слиж**
Англомовний редактор – **Олеся Валло**
Редакційна колеґія:
Маріянна Заяць (з уряду) – голова СУА
Оленка Шкробут, Вірляна Ткач, Святослава Ґой-Стром

ISSN 0740-0225

"НАШЕ ЖИТТЯ" ВИХОДИТЬ РАЗ У МІСЯЦЬ (ОКРІМ СЕРПНЯ)

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.
A Non-profit Organization

"OUR LIFE"

Published since 1944

VOL. LXIX DECEMBER № 12

Ukrainian-language editor – **Lidia Slysh**
English-language editor – **Olesia Wallo**
Contributing Editors:
Marianna Zajac – UNWLA President
Olenka Shkrobut, Virlana Tkacz, Sviatoslava Goy-Strom

"OUR LIFE" IS PUBLISHED MONTHLY (EXCEPT AUGUST)

ЗМІСТ – CONTENTS

Лідія Слиж. Готуємось до 70-ліття журналу 1
Маріянна Заяць. Ділимося вістками та думками 2
Маріанна Онуфрик. Дещо про різдвяну обрядову символіку 3
Українська імміґрація в Америці 4
North Port Veterans Honor Lidia Bilous 5
Наша обкладинка / Our Cover Artist 5
Olesia Wallo. December Holidays and Their Folk Celebrations in Ukraine 6
Віра Вовк. Різдво (вірш) 7
Датки на УКУ 7
Наталка Соневицька. Єлисавета Щедрович-Ганкевич 8
Marianna Zajac. Sharing Thoughts, Views & News 10
Olesia Wallo. A Sketch from Olha Kobylanska – **Olha Kobylanska**. The Beggar Woman 11
Діяльність Округ і Відділів СУА 13
Lecture by U.S. Ambassador Melanne Verveer 17
Вісті зі Стипендійного бюра 20
Датки на Український Музей 22
Датки на Суспільну опіку та Пресовий фонд 23
Відійшли у Вічність 24
Зміст LXIX Річника 26
Subject Index to Volume LXIX – 2012 29
Olesia Wallo. Thank You 30
Nataliya Jensen. 20 Years of the BBC Ukrainian Service: A Look from Inside 31
Ihor Magun. The Healing Spirit of the Season 33
Дарія Дроздовська. Притча 33
Святослав Левицький. Подарунок Святого Миколая 34
Наше харчування 36

На обкладинці: Адріяна Кульчицька, *Мадонна.*
On the cover: Adriana Kulczycky, *Madonna*.

- The Editorial Board does not always share the point of view of the author.
- In Ukrainian, the editors follow the orthography of the Holoskevych dictionary.
- No reprints or translations of *Our Life* materials are allowed without the editor's written permission.
- The author is responsible for the accuracy of the facts in the article.
- Unsolicited manuscripts will not be returned.
- The editor reserves the right to shorten submissions and make grammatical corrections.
- **PLEASE NOTIFY US OF ADDRESS CHANGES PROMPTLY** – there is no charge.
- There is no charge for **MEMORIAL NOTICES** and the photographs with them.
- Please note that the deadline for all ARTICLE submission is the **10th of each month**.
- Authors are requested to include a telephone number with manuscripts to allow us to acknowledge submissions and verify information.

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices.
(USPS 414-660)
POSTMASTER – send address changes to:
"OUR LIFE"
203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2012 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Канцелярія СУА та адміністрація журналу "Наше життя":
Tel.: (212) 533-4646
E-mail: office@unwla.org

Адміністратор**: Оля Стасюк**
Канцелярійні години: **вівторок, середа, четвер – 11 – 7**

UNWLA / ***Our Life***
203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706

Administrator: **Olha Stasiuk**
Office hours: **T. W. Th. – 11 a.m. to 7 p.m**.

$3 Один примірник / Single copy
$40 Річна передплата в США (не член СУА*)* / Annual subscription in the USA for non-members
$50 В країнах поза межами США / Annual subscription in countries other than USA

Членки СУА одержують "Наше життя" **з оплатою членської вкладки** через відділ**. Передплатникам** письмово нагадується про відновлення передплати.

***Our Life* magazine is included** in UNWLA member annual dues, payable through the member's branch. **Subscribers** are sent renewal letters.

Друковано в COMPUTOPRINT CORP. 1360 Clifton Ave. #402, Clifton, NJ 07012 • Tel.: (973) 574-8800 • Fax: (973) 574-8887 • E-mail: computopr@aol.com

З нагоди світлого Празника Різдва Христового
та Нового року
веселих Вам свят та людського тепла,
хай буде достаток і гарні діла,
здоров'я міцного та щастя без краю,
усього найкращого щиро бажають
Головна Управа СУА та редакція журналу «Наше життя»

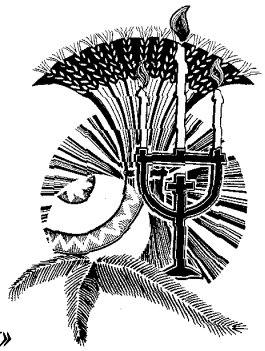

ГОТУЄМОСЬ ДО 70-ЛІТТЯ ЖУРНАЛУ

Дорогі читачі! В переддень Різдва Христового та Нового року підводимо підсумки року, що завершується. Це був 69-ий рік безперервного видання пресового органу Союзу Українок Америки, єдиного щомісячного журналу не лише української діяспори Америки, але й світової української діяспори. Звідси випливає колосальне значення журналу «Наше життя» для світового українства.

З почуттям великої гордості констатуємо, що наш журнал є візитною карткою СУА, в якому, як у дзеркалі, відбивається вся діяльність найстаршої і найбільшої жіночої організації Америки. Без перебільшення можна ствердити, що протягом року журнал подавав на своїх сторінках всі найважливіші новини з життя Головної Управи, Окружних Управ та відділів СУА. Отже, журнал творить (відбиває) живу історію нашої організації.

Журнал "Наше життя" входить у 70-ий рік свого видання.

Великим досягненням є те, що в цьому році в Інтернеті поміщено електронний архів журналу «Наше життя» від 1944 року, і весь світ отримав доступ до всіх чисел нашого журналу. Це значно збільшило його ролю і значення. Спілкуючись з авторами, які присилають матеріяли до нашого журналу, бачу, що журнал користується заслуженим авторитетом і повагою. Це не тільки робить нас гордими за журнал, але й накладає велику відповідальність за подальше його видання на високому літературному, технічному і естетичному рівні.

Наш журнал має чудових дописувачів – авторів, до яких належать члени редакційної колегії, Почесні голови СУА Анна Кравчук та Ірина Куровицька, діюча голова СУА Маріянна Заяць, члени Екзекутиви та Головної Управи СУА, члени окружних управ та управ відділів, пресові референтки, а також численні членки СУА, завдяки яким журнал видається про нас і для нас.

У 2013 році журнал «Наше життя» входить у 70-ий рік свого видання. Наближається 70-літній ювілей журналу, який відзначатимемо в січні 2014 року. Ми повинні гідно відзначити цю знаменну дату. Не секрет, що видавати журнал щомісяця з кожним роком фінансово все важче. Ми, союзянки, повинні втримати щомісячне видання журналу. З цією метою закликаємо вас в округах і відділах провести заходи, присвячені 70-літньому ювілею журналу «Наше життя», а дохід з цих імпрез призначити на Пресовий фонд журналу. Це можуть бути літературні, мистецькі, музичні вечори, вечори поезії, гумору і сатири, зустрічі з відомими людьми, читацькі конференції, обговорення книжок, виставки та багато інших заходів. Журнал «Наше життя» може бути гарним Різдвяним подарунком для Ваших рідних, знайомих. Журнал можна передплатити в Україну для відділів Союзу українок, бібліотекам, навчальним закладам. Повірте, в Україні люди з задоволенням читають наш журнал, передають з рук в руки тим, хто його не має. Цим добрим жестом ми допоможемо видавати журнал і надалі.

Просимо подавати пропозиції і побажання, яким Ви хочете бачити наш журнал в майбутньому, які рубрики ввести, щоб журнал став цікавішим і багатшим.

Висловлюю щиру подяку всім авторам за цікаві і змістовні матеріяли, надіслані до редакції журналу.

До нових зустрічей на сторінках журналу «Наше життя» в Новому 2013 році!

Лідія Слиж, редактор.

Ділимося

ВІСТКАМИ ТА ДУМКАМИ...

Маріянна Заяць, голова

Святкування 50-річчя 73-го Відділу, яке пройшло 28-го жовтня у місті Бріджпорт, штат Коннектикут, завершилося зворушливою церемонією «Сплітаємо вінок-громаду». Голова відділу Катерина Таньчин та її ювілейний комітет склали надзвичайну програму, наприкінці якої гостей запросили вплести квітку у вінок, який їм подали членки відділу – символ єдності, символ життя! Разом з Лідією Білоус, заступницею голови СУА для справ зв'язків і дочкою однієї із засновниць цього відділу, ми передали відділу грамоту-подяку за п'ять десятиліть відданості нашій організації.

Напередодні цього дня, 28 жовтня, узбережжя Коннектикуту, Ню Джерзі та Ню Йорку зазнало значних руйнувань від урагану «Сенді». Наскільки мені відомо від голів окружних управ цих місцевостей, в їхніх українських громадах ніхто не загинув. Екзекутива СУА одноголосно прийняла рішення про пожертву $2500 до Червоного хреста для потерпілих від урагану. Домівка СУА розташована в нижній частині Мангеттена, де протягом майже цілого тижня після урагану не було електрики і тепла; ці умови, а також пошкодження транспортної системи Ню Йорку і порушення роботи летовищ міста змусили нас перенести наше річне засідання Головної Управи, заплянованої на 2-4 листопада, на 1-3 лютого 2013 року.

У цьому році Світовий Конґрес Українців (СКУ) відзначає 45 років діяльності, спрямованої на об'єднання української діяспори у світі та, в той же час, зміцнення незалежності України. СКУ об'єднує члени-організації із 33 країн і підтримує зв'язки з українцями ще в 14 країнах. Це сприяє розвитку та єдності сильної української громади та підтримує українські національні інтереси. Заступниця голови СУА для справ зв'язків вислала вітання СКУ від імені СУА, який є одним із членів-організацій. В листі вона вказала, що «в цей грізний та важкий час, коли Україна знову в небезпеці втратити свою свободу, Союз Українок Америки єднається зі Світовим Конґресом Українців, щоб допомогти світовій спільноті розпізнавати і реаґувати на безпрецендентну серйозність нових загроз для свободи і демократичного життя в Україні. Ми, так як і наші попередниці, відчуваємо у наш час відповідальність за збереження, захист і розвиток цих великих та важливих ідеалів, які вони розпочали». Святкування 45-річчя СКУ відбудеться 17 листопада в Канаді, Торонто.

В цей же день СУА братиме участь у «Марші пам'яті» в Ню Йорку і в екуменічній службі в соборі Святого Патрика, якими розпочнеться відзначення 80-ї річниці Голодомору-геноциду в Україні.

В час, коли 2012 рік добігає кінця, природно і необхідно поглянути на досягнення нашої організації за цей рік. Без жодних вагань можу сказати, що він був вдалим та продуктивним. У сфері освіти завдяки щедрості наших окружних управ, відділів та індивідуальних жертводавців та співробітництву із Ректоратом УКУ, в Українському католицькому університеті у Львові успішно розпочалась програма лекторію СУА з Жіночих студій.

У сфері суспільної опіки ми продовжили співпрацю з лікарями із «Doctors Collaborating to Help Children» та госпіталю Шрайнерз, щоб надавати допомогу у лікуванні дітей, які постраждали від опіків як в Україні, так і привезених на лікування в госпіталь Шрайнерз у Бостоні. Крім того СУА підтримав другу щорічну програму обміну досвідом для лікарів «Shriners Outreach Clinic» у Львові. Програма допомоги геріатричним домам в Україні продовжує розвиватися з моменту створення.

Наша стипендійна програма, фінансування якої дещо постраждало в час економічної кризи, і надалі працює успішно. У сфері культури ми надали ґранти університету в Запоріжжі для вивчення і дослідження творів Шекспіра. Повний архів «Нашого життя» в цифровому форматі, починаючи з першого числа 1944 року, можна знайти на нашому веб-сайті або через пошукову систему «Google». Веб-сайт СУА продовжує розвиватися, оскільки наші відділи та округи все більше звикають подавати свої новини для публікації. Зроблено перші кроки для написання історії СУА англійською мовою.

«Наше життя» продовжує збагачувати життя наших читачів, повідомляючи їм про новини нашої організації, а також пропонуючи цікаві і своєчасні статті на своїх сторінках. Обкладинки «Нашого життя» надалі знайомлять нас з талантом жінок українського походження в Америці. Ці проєкти стали успішними завдяки відданості та напруженій роботі членів нашої Екзекутиви і Головної Управи, яка включає в себе голів округ та референток! Крім того, ми завдячуємо редакторам «Нашого життя» своєчасною та якісною публікацією журналу. Я дякую кожному з Вас, оскільки разом ми зуміли змінити на краще життя не однієї людини. Це і є справжнім виміром **нашого** успіху.

Нехай у цьому році Різдвяні свята принесуть радість, мир і гармонію для Вас і Вашої родини!

ДЕЩО ПРО РІЗДВЯНУ ОБРЯДОВУ СИМВОЛІКУ

В Україну після комуністичного бездуховного свавілля повертаються народні релігійні звичаї та обряди. Донедавню деґрадацію суспільства поступово змінюють християнські звичаї та обряди, змінюючи «совкову» темряву духовним переображенням. Відчувши подих свободи, українці згадали про свою таку багату духовну спадщину. Кожна людина сама обирає свою дорогу до духовного єднання з Богом, до розвитку своєї душі, та не можна відкинути великої ролі широкої інформаційності нашого часу та виховної ролі Християнської Церкви. Відродження давніх українських традицій яскраво висвітлюють зимові релігійні свята: від ворожіння дівчат на святої Катерини і святого Миколая, Різдвяних колядок, новорічної Маланки, щедрівок аж до Водохреща.

Поряд із духовною спадщиною виникають і нові традиції, прикладом якого є поширення в Україні **Вифлеємського вогню миру.** Започаткували його в 1992 році українські пластуни. В 2007 р. на урочистій Літургії у Австрії вперше прозвучало привітання українською мовою вірним в Україні з нагоди передачі Вифлеємського вогню миру українській делеґації. Вифлеємський вогонь миру запалюють від вічного Вифлеємського вогню у храмі Різдва Христового у Вифлеємі, побудованому на місці народження Ісуса Христа. Прибувши в Україну, Вифлеємський вогонь розноситься пластунами від Закарпаття до Слобожанщини по церквах, школах, державних установах, лікарнях, сиротинцях. Вдома свічки з Вифлеємським вогнем можна запалити не тільки на Святвечір, але і на інші свята. Між святами свічку можна загасити. В церквах Вифлеємський вогонь миру горить до Йордану.

Сонячний Агнець. На гуцульському святковому столі від Святвечора до Йордану лежить «ягнятко», спечене з прісного тіста у спеціяльній бляшаній формі, як символ Христа – Сонця правди, як символ єдності впорядкування світу та правосуддя.

Ялинка, увінчана восьмикутною Вифлеємською зорею, прикрашена гірляндами, горіхами, яблуками, медівничками, ялинковими прикрасами, як вічнозелене дерево, символізує вічне життя, дане людям Спасителем, а прикраси – дари від Нього, які ми отримуємо на протязі свого життя. Зелена гілка ялинки, смереки чи сосни символізує перемогу світла над темрявою, життя над смертю.

Дідух – святковий обжинковий сніп, якого останнім зв'язали на ниві і занесли в стодолу з словами: «Щоб велося від хліба до хліба». Його ставлять на покутті святкової кімнати на Святвечір до Йордану, опісля його обмолочували, а зерном, як символом безкінечності буття, завмирання і відновлення (воскресіння) життя, засівали ниву, а солому – символ віджитого, спалювали.

Святвечірній стіл. На Святвечір стіл під вишиваним обрусом встеляють запашним сіном, як символом першої Христової постелі. Ми так і колядуємо: «В яслах положила, сіном притрусила...» А на кутах стола ставлять по зубкові часнику – символ здоров'я, щоб відігнати нечисту силу. В не так далекому минулому, як розповідав батько, під святковий стіл висипали оберемок соломи, а підлогу в кухні на радість дітям, теж накривали соломою. Вважалося, що в соломі перебували душі померлих, які завітали на той час до рідних осель.

Традицією стало і готування на Святвечір пісних страв, яких повинно бути 12. В деяких селах Прикарпаття, як і в давнину, за столом залишають вільне місце для можливого вбогого, чи подорожнього, який може загостити до оселі. Хоча в цей день в гості ходити не прийнято, але як хтось прийде, то його зустрічають з радістю: «гість в дім, Бог в дім». Залишають вільними миску і ложку для члена родини, який не зміг бути того вечора вдома.

На середину стола на час Різдяних свят до Йордану ставлять святковий **хліб** (колач, книш, обертух, як він носить назви в різних регіонах України). Христос народився у Вифле-

ємі, що в перекладі означає Хлібне Місто. Хліб є символом життя вічного. В деяких місцевостях в середину хліба встромляють запалену свічку, яка теж є символом Христа, що є світлом для світу.

Кутя, як і злакове зерно є символом циклічності життя. Зерно мусить завмерти, щоб воскреснути в колосі. На Святвечірньому столі кутя символізує єднання не тільки з Богом, а й з душами померлих предків. В деяких місцевостях першу ложку куті кидають на стелю душам, в інших решткки куті залишають до ранку на столі у відкритій макітрі, або ставили її та узвар на вікно.

Риба на святковому столі символізує людську душу. В давнину перші християни, щоб дати впізнати себе однодумцям, позначали себе знаком риби. Відомо, що більшість Христових апостолів були рибалками і Христос покликав їх ловити людські душі задля їх спасіння зі світу тьми морського дна.

Маріанна Онуфрик, м. Ірпінь.

Українська імігрaція в Америці

Представники української громади Італії відвідали історичні місця української імігрaції в США. Дякуючи голові Союзу Українок Америки Маріянні Заяць, ми мали чудову нагоду відчути атмосферу сьогодення української діяспори та її міграційного шляху, пройденого різними поколіннями.

Нашим гідом була Ірина Куровицька, Почесна голова СУА, Почесна членка СФУЖО. Як і годиться, наше знайомство почалося із Української Католицької церкви Святого Юра у Ню Йорку, з парохом церкви отцем Бернардом Панчуком.

Поряд із церквою знаходиться українська п'ятиденна школа, яка гостинно відчинила перед нами двері.

Навпроти школи стоїть нова чудова споруда Українського Музею. Директор Українського музею Марія Шуст люб'язно ознайомила нас із діючою виставкою українських килимів, експозиціями художниці Ілони Сочинської та виставкою історії української імігрaції в США.

У Науковому товаристві імені Шевченка (НТШ) ми мали змогу побувати в українській бібліотеці, ознайомитися з рідкісними рукописами Марка Вовчка. У подарунок українській громаді в Італії директор Василь Лопух, наукові працівники НТШ Василь Махно та Юрій Навроцький передали Енциклопедію Української діяспори у США.

Українська кредитова спілка «Самопоміч» є основним спонсором всіх українських ініціятив. Голова оперативного відділу п. Ґеня Кузьмович розповіла про історію створення української кредитівки у 1951 році. Кредитова спілка користується популярністю серед українців – стабільною є гнучка система кредитів, позик та внесків.

Після відвідування Українського народного Дому та української крамниці сувенірів ми ласували смачними дерунами в українському ресторані.

Останній день у Ню Йорку був дуже цікавим та насиченим. Ми мали унікальну нагоду відвідати Організацію Об'єднаних Націй. Дякуючи Христині Дурбак, голові «Ворлд Інформейшн Трансфер (ВІТ)» – некомерційної та неурядової організації із загальним консультативним статусом при ООН, що займається питаннями охорони навколишнього середовища і поширенням екологічної освіти, ми мали нагоду зустрітися із Послом України до ООН Юрієм Сергеєвим. Цей візит для нас став символічним, так як ми працюємо у місті Римі – Caput Mundi, де живуть у мирі люди 187 націй.

Щиро дякуємо Ірині Куровицькій за цікаві і незабутні враження від Ню Йорку.

Делеґати X Конґресу СФУЖО:
Тетяна Кузик, радник країн Східної Європи Мерії міста Риму та
Світлана Ковальська, голова Асоціації Українських жінок-робітниць в Італії.

NORTH PORT VETERANS HONOR LIDIA BILOUS

Ukrainian American Veterans' Cpl. Roman G. Lazor Post 40 of southwest Florida held their annual installation luncheon on November 8, 2012. This is a popular and highly attended affair in the Ukrainian American community of North Port, Florida.

An important part of this event's program is the awards presentation. Each year Post 40 selects and honors volunteers who serve the Ukrainian American community with dedication—not only by giving their time, professional expertise, and financial support, but also with their hearts and spirits.

This year, UNWLA Vice President for public relations Lidia Bilous received the 2012 Commander's Award "for her dedication and tireless efforts in support of cultural, humanitarian and civic causes that affect the Ukrainian American community at large, namely:

- Support of the Ukrainian Museum in New York City and its revitalization.
- Public relations Vice President for the National Board of the UNWLA.
- UNWLA representative and Vice President of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations.
- Various leadership positions in UNWLA Branch 56, North Port, Florida."

The other recipients of awards for their contributions to the Ukrainian American community were North Port Commissioner Jim Bucher, Klara Sczpiczka of the Ukrainian American Club, and Roman Kilar of the Ukrainian American Veterans' Cpl. Roman G. Lazor Post 40.

Col. Roman Rondiak (ret.), Lidia Bilous, and Post Commander Ihor Hron.

The Ukrainian American Veterans is an organization of Honorably Discharged Veterans of the United States who are of Ukrainian descent or whose wives are of Ukrainian heritage. It is a Ukrainian American organization since it unites Ukrainian veterans who have sworn to uphold the Constitution and loyally served the armed forces of the United States. For their service in the fight for freedom, they have earned highly deserved respect in their communities.

НАША ОБКЛАДИНКА

Адріяна Кульчицька живе, малює і викладає різні види мистецтва в окрузі Вестчестер, штат Ню Йорк. Серед її зацікавлень—живопис (олія та енкаустика), гравюра, рослинні малюнки пастеллю і писанкарство. Її роботи виставляються та продаються у США та за кордоном; чимало з них увійшло до приватних колекцій. Адріана здобула ступінь бакалавра з ілюстрації та гравюри в мистецькому коледжі Мур у Філядельфії і ступінь магістра в Мангеттенвіл Коледжі. Вона викладає мистецтво у школах, а також проводить майстер-кляси з писанкарства та гравюри в мистецьких центрах і приватно.

OUR COVER ARTIST

Adriana Kulczycky is a practicing artist living and teaching in Westchester County, NY. Her areas of interest include painting in oil and encaustic, printmaking, botanical pastel drawings, and Ukrainian egg design. Her work is exhibited and sold nationally and internationally, and is held in many private collections. Adriana earned her BFA in Illustration and Printmaking from Moore College of Art in Philadelphia, and her MA in teaching from Manhattanville College. She is a substitute art teacher in the Katonah Lewisboro school district, and teaches egg design and printmaking workshops in private classes and art centers in Westchester.

DECEMBER HOLIDAYS AND THEIR FOLK CELEBRATIONS IN UKRAINE

by Olesia Wallo

Although Christmas is not celebrated in Ukraine until January, December is nevertheless filled with a variety of holiday traditions and folk festivities, most of them associated with the feast days of Christian saints. This phenomenon is explained by the fact that in traditional Ukrainian culture, which was predominantly agrarian, the winter was a time to pause after the busy season of harvesting, to enjoy the fruits of one's labor, and to socialize. In December, youth especially would come together almost every evening for a festive gathering known as *vechornytsi*—sometimes to work on handicraft projects such as embroidery, but mostly to play. The humorous songs, jokes, games, plays, and rituals with which the young people entertained themselves during some of these holidays have been preserved for us by cultural historians and ethnographers, and many of them have enjoyed a revival in Ukraine over the past two decades.

St. Catherine, St. Barbara, and St. Nicholas, folk icons on glass (from a private collection).

St. Catherine's Day

December 7th is the feast day of the Christian martyr St. Catherine, considered to be the patron saint of young unmarried women. On this day, girls would gather early to cook for the *vechornytsi*, making dishes such as *borshch* and millet porridge. At dusk, they would go outside with the porridge and take turns to call out, "Come, come, my intended, to eat porridge with me!" listening for any noise in response, such as a dog's barking, and noting from which direction the noise came. This was done in order to find out in what part of the village a girl's future husband lived. Later on, boys would join the girls for the meal, followed by songs and games. On this day, each girl would also place a branch from a cherry tree in a pot of water; if the branch bloomed by Christmas, the girl would expect getting married that year.

St. Andrew's Day

On **December 13th**, the Ukrainian youth celebrated the day of St. Andrew, which was usually filled with games, pranks, and all kinds of merriment. In the Podillia region (the contemporary Vinnytsia and Khmel'nytsk *oblasts*), a popular St. Andrew's Day game involved a traditional hard sweet bread called *kalyta*. The girls would bake *kalyta* together, decorating it and making a hole in the middle. At the *vechornytsi* that evening, the bread would be suspended from the ceiling on a ribbon, and both boys and girls would take turns trying to bite a piece off of it. Meanwhile, one boy was entrusted with the mission to prevent them from biting the *kalyta* by telling jokes, trying to make everyone laugh, and by warding them off with a stick that had a soot-covered rag wrapped around its end. After everyone had tried

their luck at biting a piece off, *kalyta* was taken down and shared among all participants.

In the same region of Podillia, boys would carve out scary faces on pumpkins, place candles inside them, and use these after dark to frighten the girls in the village. On St. Andrew's Day, pranks of all sorts were allowed. For instance, the parents who forbade their daughters to join the youth at the *vechornytsi* could wake up the next morning to find their gate, fence, or plough missing, only to discover them later on their roof or abandoned on the other side of the village.

St. Barbara's Day

December 17th is the feast day of another Christian martyr and patron saint of women—St. Barbara. According to a legend from the Vinnytsia *oblast*, St. Barbara was an expert embroiderer, so on this day women would often set aside all the other work in order to do some embroidery. Girls would get together to make *varenyky* with cheese or poppy seeds. As a practical joke, they would often stuff one or two of them with flour or even wool. When the youth got together in the evening, girls would treat the boys to the traditional dish and watch with glee as one of them inevitably got to sample the "special" *varenyk*.

St. Nicholas Day

December 19th is, of course, the beloved and still widely celebrated feast day of St. Nicholas, patron saint of the poor and the helpless as well as children. Before the present-day tradition to leave gifts for children at night ever came about, one of the older men in the community would usually dress up as St. Nicholas and go from house to house to distribute presents to the little ones in the evening. Schools would stage plays featuring St. Nicholas, angel helpers, and the devil, who would try to prevent the children from receiving gifts, claiming that they had been disobedient all year. Every play, however, would end with St. Nicholas forgiving the children and giving each a present. Although the focus of the holiday was on the children, youth frequently participated in these plays, taking on the roles of the angels and the devil and helping distribute gifts.

With the coming of St. Nicholas Day, real winter would usually set in, but this fact would not deter the youth, who continued to come together for the *vechornytsi* throughout the season until the beginning of Lent.

Віра Вовк

РІЗДВО

Всміхнися, Мамо! На Твоїх колінах
Проснулось нині дороге Дитя;
Його загріли сарни і ягня
Як догорали в вогнищі поліна.

Прийшов і князь, і воїн, і чумак
Розпромінити личенько дитяче
Та й розстелили взори мерехтячі
Пшеничні ядра і пахучий мак.

Лягає ніч на вбогім обозорі
І світить мирно уставками зір.
Усе: і янгол, і пастух, і звір
Клякає тихо на Твоїм порозі.

UNWLA ENDOWMENT FUND for WOMEN'S/GENDER STUDIES

ТРИВАЛИЙ ФОНД СУА ЖІНОЧИХ/ҐЕНДЕРНИХ СТУДІЙ

$1,000 – Matching donation from Exxonmobil Foundation
$ 500 – Zenon and Dozia Krislaty
100 дол. – 8-ий Відділ СУА в Клівленді, Ог.

Our sincere thanks to our contributors. Жертводавцям щиро дякуємо!

TO CONTRIBUTE TO THIS EFFORT, PLEASE MAKE YOUR CHECK PAYABLE TO "UNWLA" with the notation reading "UNWLA Endowment Fund at UCU" AND MAIL DIRECTLY TO UNWLA HEADQUARTERS 203 SECOND AVE, NY, NY 10003

Наталка Соневицька

Єлисавета Щедрович-Ганкевич

(1884-1911 рр.)

Відень 1905 р. Концертова заля славного Musikverein виповнена вщерть. Публіка з великою напругою очікує появи скрипальки Єлисавети Щедрович. Вона, дипломант – майстер кляси славного чеського Отокара Шевчика, дебютує у Відні. На сцену виходить молода, висока, стрункa жінка зі скрипкою в руках. Скоро заля наповнюється прекрасними звуками музики Паґаніні, Сарасате, Вєнявського... Слухачі в захваті не хочуть пустити дебютантку зі сцени. Щедрович грає біс 5 разів. Після концерту преса пише:

«*Концерт Є. Щедрович пройшов з величезним успіхом. Вона здивувала глибиною відчуття і технікою, котрої зрілість і чистота не залишали нічого до побажання. Без сумніву, перед артисткою – блискуча кар'єра.» (Politik, Prag телеграма з Відня.)*

«Сенсацією у Відні була гра п. Щедрович. Вона грає з повним темпераментом і відчуттям, тон широкий і повний. Який талант! Публіка зробила артистці заслужену овацію. Перед нею широко відкрита дорога майбутніх тріюмфів.» (Slovian, Wien).)

Єлисавета Щедрович народилася 26-го червня 1884 року в Олександрівську на Катеринославщині. Її заможні батьки були представниками однієї з найстарших купецьких родин міста. Батько був власником каменіціособняка, який до сьогодні знаходиться на вулиці Артема (Миколаївській). В родині було троє дівчат – Віра, Єлисавета і Люба. Єлисавету усі кликали Елі. Вона змалечку любила музику і батьки післали її на науку до Одеської Імператорської Музичної Школи.

На 19-му році життя Елі закінчила Петербурзьку консерваторію в клясі славного скрипаля і педагога Леопольда Ауера. В Ауера могли вчитися тільки дуже талановиті учні, і, очевидно, такі, які могли собі на це фінансово позволити. З його кляси вийшли такі світової слави скрипалі як Міша Ельман, Йаша Гайфец і Натан Мільстайн. На закінчення консерваторії батьки подарували Елі скрипку Страдіваріюса! В 1903-му році Елі переїжджає до Чехії на завершення музичної освіти до відомого майстра Отокара Шевчика.

З 1904 року Щедрович починає свою мистецьку кар'єру. Концертує в Німеччині, Австрії, Росії, Моравії і Чехії. Усюди – критика суперлятивна. Рецензенти підкреслюють її неперевершену техніку, музикальність і відчуття. У Чехії називають її "жіночим Кубеліком", а Ян Кубелік, учень Шевчика, був одним з найкращих европейських скрипалів на переломі 19-20 століть. Рецензент газети *Slovian* пише: «*За її технічну зрілість ми називаємо її "жіночим Кубеліком" але по відношенню розуміння твору, фразування і інтерпретації ми безперечно ставимо її вище Кубеліка.»*

В час, коли Елі Щедрович відвідувала майстер кляси Шевчика, в Карловім Університеті в Празі студіював право молодий студент, українець Лев Ганкевич. Вони познайомилися не мирно... Щедрович і Ганкевич винаймили то саме приміщення-залю на свої заняття в той самий час. Після сварки вони почали зустрічатися і усі непорозуміння в скорому часі перетворилися у палку любов. Обоє були сильними індивідуами і в 1906 році побралися.

Деякий час Елі продовжувала концертувати. Батьки Елі не були щасливі, що вона вийшла заміж за незнаного новоспеченого адвоката. От Віра, старша сестра, побралася з грузинським князем Ціцішаквілі. З припиненням батьківської підмоги почалися невідрадні будні в Україні. Ганкевичі переїхали до Львова а молодий адвокат став конципієнтом відомого поляка-юриста д-ра Шталя в Болехові. Для такої світової дами, як Елі Щедрович,

після Петербурґа, Праги, Відня, Пільсена Болехів мусів видаватися як глуха провінція. Одначе Елі часто приїжджала до Болехова, нав'язала зв'язки з українською інтелігенцією і дружила з такими жінками як Наталя Кобринська і Ольга Дучимінська. У 1907 році народилася донечка Ніна і кар'єра Елі перервалась. Учень Елі скрипаль і композитор Роман Придаткевич у своїх споминах згадує, що під час лекцій п. Щедрович мусіла часто виходити, щоб заспокоїти плач немовлятка.

В 1907 році Щедрович почала вчити в Музичному Інстутуті ім. Лисенка у Львові, директором якого був композитор Анатоль Вахнянин. Одначе вже в 1908 році помер Вахнянин і тимчасовим директором-адміністратором призначено етномузикознавця Володимира Шухевича. Нажаль, Елі не могла знайти порозуміння з новим директором і в скорому часі покинула Інститут та почала вчити приватно. Вона також дуже часто виступала на різних українських імпрезах у Львові та інших містах Галичини. У Стрию зародилося її тісне приятельство з о. Остапом Нижанківським та сином – композитором Нестором. Часто дискутували вони над проблемою браку професійности в музиці в Україні та про нові музичні течії, з якими Елі була ознайомлена. Нестор Нижанківський дуже шанував Елі не тільки як скрипальку-віртуоза, але як композиторку. Він був також її акомпаніятором. Ганкевичі їздили на вакації в Карпати і там Елі залюбилася у все гуцульське. Вона написала кілька п'єс на гуцульські теми і більшу композицію «*Верховина»,* якою захоплювався Н. Нижанківський.

В 1908 році у Львівській філармонії в колишньому театрі графа Станіслава Скарбека відбулося величаве свято Шевченка. Поміж виконавцями була Єлисавета Щедрович-Ганкевич, яка виконала концерт Вєнявського в супроводі оркестри. Український щоденник «*Діло»* коротко написав про виступ Елі: «*Скрипачка захопила всіх своєю технікою. Скрипачка, яких рідко нам вдавалось слухати.»*

Рецензія в польським щоденнику «*Glos»* багато ширша: «*Кульмінаційною точкою програми була артистична і захоплююча гра на скрипці п. Щедрович. Вона зіграла концерт Вєнявського з таким глибоким відчуттям і силою. що уся публіка великої залі філармонії була зачарована. З естради, на якій ще недавно звучала скрипка Ісає (учня Вєнявського. нс.), слухали ми артистку, яка Божою іскрою заховала у звуки скрипки свою ніжну і глибоку душу. З-під руки чародійки лились у залю чудесні ґірлянди і арабески звуків, які наповняли своєю красою душі слухачів. Є. Щедрович – це першоклясна европейська артистка.*»

В 1911 році Елі Ганкевич захворіла "пожіночому". Поїхала до Відня лікуватись і там на операційному столі увірвалась її струна на 27-му році життя... Лев Ганкевич поїхав з донею і тілом дружини до Олександрівська, де її поховали. В час першої світової війни пропала скрипка Страдіюваріюса, а весь композиторський доробок передали композиторові С. Людкевичу. У завірюсі воєн, окупацій і це пропало. Лев Ганкевич став широко відомим адвокатом в Галичині, оборонцем політичних в'язнів, активістом соціал-демократичної партії в Україні та великим громадським діячем. Він ніколи другий раз не женився, хоч багато львівських панянок вважали цього пристійного молодого юриста "доброю партією". Вже на схилі літ в Ню Йорку Лев Ганкевич згодився подиктувати свої спомини внукові Олесеві П'ясецькому. Одначе, коли розповідь дійшла до року шлюбу Лева і Елі, Ганкевич відмовився від дальших споминів і ніколи їх не закінчив.

Після похорону мами дочка Ніна залишилася жити до 1914 року з бабою і дідом в Олександрівську. Потім у Львові виховувала її бабця Марія фон-Вестернгольц Ганкевич. Ніна закінчила вищі студії в Лайпціґу і в 1935 році вийшла заміж за інженера-лісника Петра П'ясецького. Була активною пластовою виховницею і громадською діячкою. Померла трагічно під колесами авта в Джерзі Сіті в 1982 році.

Єлисавета Щедрович-Ганкевич була непересічна жінка. Доля спрямувала її життя на шлях служіння музиці. І вона з того шляху не збилася. Вона блискуче засвітилася і згоріла, як той метеор. Ця жінка вповні заслуговує на те, щоб ми пам'ятали її і щоб її ім'я було записане в історії української музичної культури як першої професійної міжнародно визнаної української скрипальки.

Використані джерела:

Єлисавета Александрівна Щедрович. *Отзывы прессы.* Прага, 1906.

Дорошенко, Софія. "Чорна Пані" (Спомин про Наталю Кобринську) *Наше Життя,* 5/1951.

Придаткевич, Роман. "Єлисавета Щедрович-Ганкевичева" *Свобода, 16-18, XI, 1957.*

Інтервю Н. Соневицької з Олексієм П'ясецьким, вересень. 2012.

"Weaving a wreath, together" was the touching closing ceremony of UNWLA Branch 73's celebration of its 50th anniversary on October 28th in Bridgeport, Connecticut. The branch's President, Kateryna Tanchyn, and her Jubilee Committee planned a joyous program, which ended with each table's guests weaving a flower into a wreath presented to them by the branch's members. A symbol of unity, a symbol of life! Lida Bilous, VP of Public Relations and daughter of one of this branch's founders, and I were proud to present a certificate of appreciation for the branch's five decades of dedication to our organization.

On the eve of this same day, October 28th, Hurricane Sandy hit the shores of Connecticut, New Jersey, and New York causing devastation. To the best of my knowledge and after communicating with each of the Regional Council Presidents, everyone in those Ukrainian communities survived. The Executive Committee voted unanimously to contribute $2,500 to the Red Cross of the tri-state area victims of the hurricane. The UNWLA building is located in lower Manhattan, which did not have electricity or heat for almost a week; these conditions and the affected New York City transportation system and disrupted airport service necessitated the cancellation of our annual National Board meeting (scheduled for November 2-4). It has been rescheduled for February 1-3, 2013.

This year the Ukrainian World Congress (UWC) is marking 45 years of activity uniting the global Ukrainian diaspora while contributing to the strengthening of Ukraine's independence. The UWC has member organizations in 33 countries and ties with Ukrainians in 14 additional countries. It contributes to the development of a strong, flourishing, united Ukrainian community and promotes Ukrainian national interests. UNWLA Vice President of Public Relations wrote a greeting to the UWC on behalf of the UNWLA as its member organization. In it, she stated that "in this terrible and difficult time when Ukraine is again in danger of losing its freedom, the Ukrainian National Women's League of America unites with the Ukrainian World Congress to help the world community recognize and respond to the unprecedented severity of new threats to freedom and democratic life in Ukraine. We, just like our predecessors, feel responsible for the conservation, protection and development of these big and very important ideals." The celebration of the 45th Anniversary of the UWC will take place on November 17th in Toronto, Canada. This is the same day when the UNWLA will be participating in the 'March of Remembrance' in New York City and in the Ecumenical Service at St. Patrick's Cathedral to begin the 80th Anniversary Commemoration of the Genocide in Ukraine.

As the year of 2012 comes to an end, it is natural and necessary for our organization to assess its achievements. I feel confident in stating that the UNWLA has had a successful and productive year. In the sphere of education, the UNWLA women's studies program at the Ukrainian Catholic University in L'viv, Ukraine, had a successful kickoff, thanks to the generosity of our Regional councils, branches and individual donors and the cooperation of the Rectorate of UCU. In the social welfare sphere, we've continued to partner with Doctors Collaborating to Help Children and Shriners Hospital in helping pediatric burn victims in Ukraine and those brought to Boston to be treated at Shriners. In addition, the UNWLA supported the second annual Shriners Outreach Clinic in L'viv. The work in our nursing homes in Ukraine has been further developing since its inception. Our Scholarship Program, whose funding was somewhat affected by the economy, continues to thrive. In the cultural sphere, we have awarded grants to Zaporizhia University for the study and research of the works of Shakespeare. *Our Life* archives of issues since 1944 have been digitized and can be found on our website and Google. The UNWLA website continues to evolve as our branches and regional councils become more comfortable in contributing their news. The writing of the English history of the UNWLA has begun. *Our Life* continues to enrich the lives of our readers as it shares the news of our organization as well as offers interesting and timely articles on its pages. *Our Life* covers continue to reflect the talent of our Ukrainian American women. These projects have been successful because of the commitment and hard work of the members of our Executive Committee and National Board, which includes our Regional Council Presidents and all Chairs of Standing Committees! Also, *Our Life* editors have continued to show their dedication to publishing a high-quality and timely publication. I thank each and every one of you as together we have made a difference in the lives of many. This is the true measure of our success.

May this season of Christmas bring joy, peace, and harmony to you and your families!

A Sketch from Olha Kobylianska

2012, which has almost run its course, marks 70 years since the death of Olha Kobylianska—one of Ukraine's foremost modernist prose writers, whose works continue to captivate readers with their very contemporary feel, passion, and psychological nuance. Best known for her novels, Kobylianska had also authored dozens of shorter pieces, many of which offer striking images of women from all walks of life. Her early sketch "The Beggar Woman" brings together several of her favorite themes—nature's capacity to thrill and inspire, the creative work of a writer, and a unique portrait of a woman. In her autobiography, Kobylianska explains that this little piece appeared after her encounter with a young beggar woman in the street. She was so moved by what she saw that she ran back home and immediately sat down to write the sketch. Yet in the writer's imagination, the real-life event became transformed into a true ethical drama and a philosophical reflection on the power of sight and seeing, on art and life. Interestingly, the artist who comes face to face with the beggar woman in the sketch is a man, and the entire piece is written from a male perspective, which does not become clear in the English translation until the very end.

In the cold and dreary December, the glorious landscape drenched in sunshine, which Kobylianska paints for us in the opening paragraphs, is a warm reminder of summer. But the joyful communion with nature is completely displaced in the sketch by the dramatic meeting of the male writer and the beggar woman.

— Olesia Wallo

Olha Kobylianska

THE BEGGAR WOMAN

(1888)

It was a warm, sunny morning in June.

The window of my aesthetically arranged room was opened wide, and I was facing it, seated at my desk.

A wild and indescribably beautiful Carpathian landscape flaunted itself outside my window. A gigantic, densely forested mountain, reaching up like a pyramid to the heavens, was flanked by a dark narrow gorge and intricately patterned formations of forested hills and cliffs. The ceaseless rustling of the pine forest brought to mind the sea, and everything was bathed in sunlight.

There was a superabundance of sunshine everywhere.

The verdure of the forest had never appeared so fresh, so intense. The cloudless, clear sky had never seemed so gentle, so blue. I immersed myself totally in that view...

I immersed myself!

Words are so inadequate...

I responded to this incredibly magnificent manifestation of the beauty of nature with every nerve. I devoured it with my eyes; I became intoxicated with the essence of its existence. And, in addition, I knew that the creative energies of my soul had been awoken by *her*, by nature, that it was *she* and she alone who had brought them to fruition within me.

Fortunate is he who can understand her!

I felt an uncontrollable urge to capture on paper an idea that I had long been formulating in my mind. Forcing myself to tear my gaze away from nature, I began to gather my thoughts.

They submitted to me, but they also opposed me, dispersing themselves, mocking me... I could not do it!

Not far from my home—perhaps a hundred paces away—a beggar woman has been sitting since early morning, pleading for alms from passersby. She does not beg in the distinctive manner adopted by people of this kind. And she does not sing. She does not even have that beggar's tone which a person becomes accustomed to hearing from such creatures, and which has an impact only as long as they are in view. No, her voice does not have that tone.

She howls—maintaining a steady rhythm and descending down the scale from the highest to the lowest tones. Halfway through each howl

there is a barely discernible change, and then it begins all over again: "Take pity on an unfortunate woman, and God will repay you!"

My entire body, from head to my toes, is assaulted by that howling. I try not to pay attention to it, to turn a deaf ear. It is no use!

"Take pity on an unfortunate woman, and God will repay you!"

The howling has taken root within me, it sticks fast to me, and I listen to it attentively, nervously, indeed, with an avidity bordering on madness.

"Wonderful! Wonderful!" my lips whisper with an indescribable sarcasm. "Wonderful!" And, irritated to the quick, I fling my pen on the table.

Perhaps she will finally stop!

I listen with bated breath for one minute, two, three, and then I hear: "Take pity on an unfortunate woman, and God will repay you!"

It is enough to drive a person mad!

I rush up to the window to take a look at her. It is as if something is forcing me to look at her.

There she is!

She is sitting in front of the little bridge that leads to the market, and she is howling.

"No, let people say what they will," I think, "but it truly is an act of sheer kindness that begging has been forbidden. This curse still exists in small towns, even though there is help for the poor there as well. But I'll put an end to this. I'll fling some money at her to silence her, or to make her leave, or to make her at least beg in a beggar's tone, or to... or to... Oh! May you be struck dumb!"

"Take pity on an unfortunate woman, and God will repay you!"

I fly into a rage... and smile malevolently.

Grabbing my hat, I fly towards her.

She is sitting with her profile turned in the direction from which I am approaching. As soon as she hears my footsteps, she falls silent. Her emaciated, hunched body—with her head lowered to her chest and her hand outstretched—instantly tenses.

I slow my pace, wanting to get a good look at her.

Her face, seen in profile, is wasted and yellow as wax, but young and exceptionally symmetrical. It is buried in her chest, and I still am not able to see the upper part of it well; the lower part is marked by a deep pain that has long since become numb...

Now she raises her head to me. It seems to me that she raises it much too high, and I see—she is blind, totally blind. Long, silky, dark eyelashes cover her eyes...

Staring at her with horror, with shocked dismay, I hastily place my money in her small, sunburned hand.

Her bloodless, closed lips twist sorrowfully, as if in a smile.

"May God bless you, my dear young man! May God bless you a thousand times! I've been sitting here since the first rays of the sunrise which I can't see, and will never see, and you're the first to take pity on me. May God bless you!"

I reel with an ineffable feeling of shame.

English translation by Roma Franko;
edited by Sonia Morris

Reprinted with permission from *But...The Lord Is Silent: Selected Prose Fiction by Olha Kobylianska and Yevheniya Yaroshynska*. (Women's Voices in Ukrainian Literature, Vol. IV) Saskatoon, SK, Canada: Language Lanterns Publications, 1999. Pp. 4-6.

The role of a writer is not to say what we all can say, but what we are unable to say. ~*Anaïs Nin*

I would hurl words into this darkness and wait for an echo, and if an echo sounded, no matter how faintly, I would send other words to tell, to march, to fight, to create a sense of hunger for life that gnaws in us all. ~*Richard Wright,* American Hunger, *1977*

The act of putting pen to paper encourages pause for thought, this in turn makes us think more deeply about life, which helps us regain our equilibrium. ~*Norbet Platt*

Fill your paper with the breathings of your heart. ~*William Wordsworth*

The story I am writing exists, written in absolutely perfect fashion, some place, in the air. All I must do is find it, and copy it. ~*Jules Renard, "Diary," February 1895*

Words – so innocent and powerless as they are, as standing in a dictionary, how potent for good and evil they become in the hands of one who knows how to combine them. ~*Nathaniel Hawthorne*

Ink on paper is as beautiful to me as flowers on the mountains; God composes, why shouldn't we? ~*Terri Guillemets*

ДОМІВКА СУА В ДЕТРОЙТІ ВІДЗНАЧАЄ СВОЄ 25-ЛІТТЯ

23 вересня 2012 року Детройтська Округа СУА відзначала 25-ліття заснування домівки СУА – єдиної власної будівлі із всіх Округ США. Багаточисленна присутність як союзянок, так і гостей, надавала святу атмосфери величності та гармонії.

Голова організаційного комітету Таня Бедрус відкрила свято і передала ведення Руслані Пронко. Обидві ці активні союзянки – з новоприбулих. Урочисто та піднесено прозвучав Гімн Союзу Українок Америки. До слова запросили голову Окружної Управи Ліду Яхницьку, яка привітала присутніх як від імені Округи так і від Головної Управи СУА з цим святом, бо, дякуючи заслугам союзянок, ми сьогодні маємо унікальну можливість наших союзянських зустрічей, створення наших спільних плянів, збереження набутого в наших архівах і, що найважливіше – куточок для наших майбутніх поколінь, де вони матимуть можливість сходитись, отримувати набуте і продовжувати нашу справу.

До привітального слова запросили владику Гліба Лончину, Екзарха Великобританії, який був на святі зі своєю мамою, довголітньою членкою СУА Орисею Лончиною. На адресу союзянок від владики прозвучало тепле і щире привітання.

Після смачного обіду до продовження свята запросили Ліду Колодчин, Почесну членку СУА, Почесну Голову Окружної Управи Детройту та головну і найважливішу особу свята – засновницю домівки СУА. Л. Колодчин розповіла про минулі події, подала цікаві та докладні дані.

Зліва: голова Окружної Управи Ліда Яхницька, Ліда Колодчин та Таня Бедрус.

Ідея придбання власної домівки зародилась ще в 1965 році. В 1975 році привести в життя цю ініціятиву взялася Округа СУА , а на Загальних зборах був вибраний будівельний комітет в складі: Ольги Адамек, Фесі Сиділо, Павлини Будзол, Марії Сени, Роми Дигдало та Анастазії Вокер, яку вибрали головою комітету. Для придбання фондів на будову домівки комітет влаштовував пікніки, продаж печива і вареників та брав участь у фестивалях. За деякий час плян будови поширили, вирішивши збудувати також приміщення для старших людей та музей. Для цього почали проводити по всій громаді збірку грошей. З'явилась можливість закупу земельного участку на вул. Довленд. Окружна Управа позичила гроші в кредитівці «Самопоміч», у Ф. Сиділо та підприємця Цимбала та закупила цей участок землі.

Коли м. Воррен не дозволило будувати комплекс, земельний участок розділили на менші участки і продали. Від продажі залишилось декілька тисяч долярів.

Союзянки 45-го Відділу на святі 25-ліття домівки СУА.
Сидять (зліва): Марія Дяків,доктор Марія Балтарович, владика Гліб Лончина, Орися Лончина, Стефа Король, голова Відділу; стоять (зліва): Ніна Василькевич, Дарія Конюх, Віра Крива, Зеня Серафин.

В 1977 році Округа СУА, головою якої була Р. Дигдало, позичила гроші в кредитівці «Самопоміч» і закупила 6 акрів землі на вул. Район Роуд. Незважаючи на інтенсивну працю союзянок виконати цей проєкт Союзом Українок не було можливості, тому зорганізували Корпорацію Українське Село і попросили А. Вокер стати її головою. Корпорація, діставши від Федерального Уряду позичку понад 6 мільйонів долярів, відкупила від СУА землю за 190 тисяч долярів. Управа СУА, подарувавши на будову Села 13 тисяч долярів, віддала позичені нею гроші, а на конто СУА залишалися ще гроші. Так, як Українське Село дістало гроші від Федерального Уряду, домівку СУА не можна було будувати разом.

СУА дальше не мав свого приміщення для різних потреб. Вибрано голову Округи в 1980 році Ліду Колодчин. Переглянувши кілька будинків в нашій околиці, вона сконцентрувала свою увагу на скромнім будинку з трьома крамницями біля перехрестя вулиць Район і 11-ої милі. Власник, якого вона розшукала, жив на Флориді. Не всі були згідні з пляном Л. Колодчин. Деякі союзянки після продажу землі під Українське Село забрали з каси внесені ними попередньо гроші на будову. Наступна голова Округи Орися Лончина мала дуже багато клопоту з поворотом цих грошей. При допомозі Управи і Христі Панасюк вони виплатили потрібну суму з каси Округи.

На початку 1985-го року вибрано новий будівельний комітет: Ліда Колодчин – голова, Рома Дигдало та Христина Панасюк – заступниці, Олена Лісківська – секретар, Стефа Оглобляк – скарбник і вільні члени: д-р Марія Балтарович, Наталія Гевко, Олена Климишин. Орися Лончина входила до складу Комітету як голова Округи.

Л. Колодчин розшукала власника і переконала його продати будинок. Ми отримували пожертви від різних доброчинців, зокрема, передсмертний даток на 7 тисяч долярів від Фелини Любенецької та 500 долярів від Анни Лужецької. В червні 1986-го року голова Округи О. Лончина в присутності адвоката А. Галів і голови будівельного комітету Л. Колодчин підписали угоду на купівлю будинку 27040 при вул. Район Роуд у Воррені. Частину грошей виплатили, а решту позичили в кредитівці «Самопоміч» та в доктора Марії Балтарович, яку щиро привітали на нашому святі.

Проєкт успішно закінчився святковим відкриттям та 13-го вересня 1987-го року посвяченням домівки за участю духовенства православних та греко-католицьких церков, представників громадських організацій, численних союзянок та гостей.

Будинок грунтовно перероблено. З часом його поширено для потреб бюра і архіву (велика подяка Нусі Мацілинській за вкладену працю по розширенню домівки). Л. Колодчин щиро подякувала всім, хто спричинився в цій великій благородній справі збереження набутого для прийдешніх поколінь, зокрема: Дарії Конюх за архів, Стефі Дацків-Оглобяк за її поміч під час другої і третьої каденції Л. Колодчин як голови Округи та всім членкам, які допомагали і уможливили придбання власної хати.

Після виступу Л. Колодчин голова комітету свята Т. Бедрус вручила їй квіти і спеціяльний дарунок від союзянок, а голова Окружної Управи Л. Яхницька подякувала Л. Колодчин та всім, хто допомагав їй в цій нелегкій та благородній справі і вручила Грамоти: голові комітету придбання домівки СУА Л. Колодчин, Р. Дигдало, С. Дацків-Оглобляк, д-р М. Балтарович, Олені Лісківській, О. Лончині, Христі Панасюк і Наталії Гевко.

Мистецька програма свята була дуже цікавою. Виступали власні молоді таланти: Т. Бедрус – сольоспів «Калиновий край»», «У маминих очах» та «Музика рідного дому»; А. Тришнівський – вірш «Мамина молитва» автора Н. Позняк; Наталія Шморон – сольоспів «Рідна мати моя» та виголошення власного вірша «Чому мені не сняться сни» і разом з Андрієм Дуткою виконали дует «Родина».

Т. Бедрус, голова комітету свята винесла щиру подяку членам комітету за співпрацю, а особливо Марусі Зарицькій-Червійовській за допомогу та поради їй, як молодій голові 76-го Відділу СУА та голові організаційного комітету у виконанні цієї програми свята.

Крім цього, протягом всього дійства висвітлювався фотомонтаж діяльності СУА Округи Детройт, який підготувала Уляна Огар-Кушнір та була представлена виставка ляльок в українських строях місцевої мисткині, союзянки Олени Папіш. Свято закінчилося молитвою, яку перевів отець Маріо Дацишин.

До складу комітету свята входили: Т. Бедрус – голова, члени комітету: М. Зарицька-Червійовська, Ніна Василькевич, Р. Дигдало, А. Мацілинська, Галина Деркач-Турнер, У. Огар-Кушнір, Д. Конюх, Ліда Таращук, Світляна Кордуба, Р. Пронко, О. Папіш, Ліда Лазурко, Галина Яловенко.

Віра Крива,
пресова референтка Округи СУА Детройт.

ЗГАДАЛИ МИНУЛЕ

Членки Огруги Огайо в час полуденку «Згадаймо минуле».
Сидять (зліва): Наталія Симз, Анна Завадівська, Дарка Федорів, Іванка Шкарупа, Василь Ліщанецький, Ліда Вирста, Ніна Сікора, Марійка Василина. Стоять: Ірина Кріса, Люба Рожа, Оксана Баслядинська, Влодя Краснянська, Ніля Бендюк, Стефа Оліяр, Анна Кілярська, Оля Калюшка, Ліса Райло, Рома Мирман, Олена Хміляк, Леся Оленчук, Ліда Базарко, Христя Абрамюк, Дозя Кріслата, Ларісса Музичка, Іванна Лешньовська, Люба Дармохвал, Оля Поглід.

23 вересня у залі церкви св. Андрія у Пармі відбувся тематичний полуденок, підготовлений членками округи Огайо. Захід розпочався зі смачної перекуски, страви і напитки до якої благословив о. Ігор Касіян. Обслугу столів, як і приготування солодкого на десерт, забезпечили членки 12-го Відділу СУА.

Тема полуденка – «Згадаймо минуле». Мова йшла про діяльність Союзу Українок на терені Огайо від часу заснування у березні 1930 року першого його Відділу ч. 14. Голова Округи Дарія Федорів розповіла присутнім про створення нових відділів і обрання першої голови Окружної Ради СУА (так називалась тоді ця посада). Нею була обрана Катерина Мураль. Значне поповнення лав активного українського жіноцтва дало прибуття повоєнної хвилі іміґрантів. У 1957 році в Огайо діяло вже сім відділів. Д. Федорів докладніше зупинилася на акціях СУА, навела приклади постійної співпраці з місцевими організаціями та закладами. У залі на стендах наочно висвітлювалася діяльність відділів Округи Огайо. Фотоматеріяли до них підібрала і впорядкувала Марійка Василина.

Час летить невблаганно... Адже зовсім недавно припинив свою діяльність 33-ій Відділ СУА. До його офіційного 60-ліття бракувало лише кілька місяців. Протягом тривалого часу це був найактивніший відділ в нашій окрузі. Навіть і тепер частина його членок, вже в складі 12-го Відділу СУА, чим змогла, долучилася до підготовки і проведення цього полуденка. Тепер 12-ий Відділ відіграє провідну ролю в окрузі, за ним підтягується 8-ий, стає на ноги наймолодший, 130-ий. Можливо, заклик згадати минуле і матиме наслідком наступний поступ вперед. Час завжди висуває свої умови, що й спричиняє виникнення нових форм праці.

Наприкінці свого виступу голова Окружної Управи Огайо вручила Грамоту Признання своїй попередниці Іванні Шкарупі. За тих часів своєї праці. Постійно підтримував і надавав допомогу нашій організації п. Василь Ліщанецький, за що отримав від округи Грамоту Подяки. Вірші кожному з них зі словами подяки

Голова Округи Огайо Дарія Федорів (в центрі) вручила Грамоту Признання Іванні Шкарупі. Справа – ведуча програмою Ліда Вирста.

та побажаннями всього найкращого на майбутнє, які склала автор цього допису, присутнім прочитала ведуча програмою полуденка Ліда Вирста.

Була і розвагова частина – присутні мали задоволення почути фраґменти клясичної музики у виконанні випускника Київської консерваторії Богдана Субчака (скрипка) у супроводі К. Рейченберґер (фортепіяно). Від грошової винагороди п. Субчак відмовився. Крім того, деклямацію Зої Когут «Жінкам» прочитала Ірина Дуба, а Оксана Баслядинська з Оленою Хміляк показали жартівливу сценку.

Весь цей захід готував комітет в складі семи членок, кожна з них відповідала за певну його ділянку. Оголошення, програмки і квитки з великим естетичним смаком приготувала Ольга Поглід.

Полуденок відбувся у теплій дружній атмосфері, приутніх було 146 осіб. Дохід з нього піде на добродійні цілі СУА.

Ніна Сікора,
пресова референтка ОкругиОгайо.

Відкриття «Українського Села»
19 вересня 2009 р. у Пармі, Огайо.

ДІЯЛЬНІСТЬ 92-го ВІДДІЛУ СУА ім. ОЛЬГИ БАСАРАБ, МЕНВІЛ, Н.Дж.

Членки 92-го Відділу СУА протягом 45-ти років (1967-2012) працювали для добра нашої організації, громади та України. Під час тих літ ми з гордістю працювали в нашій громаді, спілкувались з іншими відділами СУА, членками Апостольства Молитви парафії Архистратига Михаїла в Менвіл, Ню Джерзі, як рівнож і з Сестрицтвом при Українській Православній Церкві в Саут Баунд Брук, Н. Дж.

Першою головою 92-го Відділу СУА була Маря Пілат один рік. Рівнож пані: Параскева Матіїв і Прися Яцюк провадили працю по одному році. Голова Стефанія Гаврилюк – чотири роки, Іванка Мжиґлодська – 10 років, Татіяна Рішко – 28 років і п'ять років як голова Окружної Управи Ню Джерзі.

Всі членки жертвенно сповняли свої завдання, щоб здобути приходи на обов'язкові оплати до округи і Централі СУА та інші важливі видатки відділу. Праця членок не лише полягала у виробленні вареників для здобуття фондів. Організовано цікаві освітньо-культурні відчити і мистецькі виставки для громадянства, в чому надзвичайно велика заслуга Дарії Самотулки і Мирослави Стахів, а також д-ра Дениса Стахів, котрий все ділився з нашою громадою своїми знімками і прозірками з цікавою тематикою.

Татіяна Рішко, виховна референтка у відділі і Окрузі СУА організувала панель «Світличка і наші діти» з участю таких панелістів як д-р Іван Головінський, пані Лідія Крушельницька і членів Шкільної Ради Ню Джерзі. Це була цікава програма для вчителів Світличок, дохід від якої передано на виховну референтуру СУА. Кожна референтура СУА скористала з нашої допомоги.

В 1977 році 92-ий Відділ СУА передав гроші на будову Українського Музею в Ню Йорку і став меценатом цієї важливої інституції. Членки відділу дарували дрібні вишивані речі і писанки для музейної крамнички.

Харитативна діяльність відділу не обмежувалася лише до допомоги потребуючим українцям в нашій громаді, але також і поза межами Америки, а саме: потерпілим від землетрусу в Югославії, потребуючим в Польщі, Бразилії і в Україні. Вислано пачки з одягом і книжками сиротам в Україні і для наших людей в інших поселеннях. Членки постійно піддержували Стипендійну Акцію СУА та пресовий фонд журналу «Наше життя», а тепер тривалий фонд СУА Жіночих/Ґендерних Студій.

Протягом 45 літ членки жертвенно працювали, щоб здобути приходи. Тут треба згадати довголітніх членок Олену Рохман, Стефанію Ландвіт, Анну Захарко, Лесю Моравську, Нену Сідвірну, Марію Стрижак, котрі разом з їхніми подругами посвячували свій час для СУА. Для здобуття коштів відділ влаштовував льотерії, осінні забави, Святвечірні традиційні зустрічі 6 січня упродовж багатьох років. Організовувались автобусні прогульки до Гантеру, на Верховину, на Союзівку, до Українського Музею в Ню Йорку і атракційні програми в Рокфеллер Центр та інші імпрези. Гарний прихід для відділу давав продаж квитків на українському фестивалі у Гарден Стейт Арт Центр та продаж вареників та інших продуктів під час тих імпрез.

45 років ми з гордістю святкували усі наші почини і цікаві річниці у відділі, окрузі, централі і під час конвенцій СУА. Важко зібрати всю проведену працю 92-го Відділу упродовж 45 літ, але усе залишається у пам'яті наших членів, у дописах журналу «Наше життя», у конвенційних книжках і архівах СУА.

Бажаємо членам Екзекутиви, Головної Управи та всьому членству СУА щасливих, радісних свят Різдва Христового, Нового Року та Йордану. Нехай Новонароджений Спаситель обдарує усіх Вас Божими ласками, силою, енергією для нових здобутків у праці на благо Союзу Українок Америки та розвитку та процвітання незалежної України.

Татіяна Рішко,
голова 92-го Відділу СУА.

LECTURE BY U.S. AMBASSADOR MELANNE VERVEER

Ukrainian Catholic University, L'viv, Ukraine

November 12, 2012

It is a wonderful pleasure for me to be back in Ukraine, to be in this beautiful city, and a special honor to be here at the Ukrainian Catholic University. *"It is delightful for me to be with all of you today. My grandparents – both on my mother's side and my father's side were born in Ukraine." (spoken in Ukrainian)*

This country has always had a special place in my heart. My grandparents came to the U.S. from this region in the first wave of immigration from Ukraine at the turn of the (twentieth) century – more than 100 years ago. As a child growing up during the Cold War in a Ukrainian-American family, we were ever mindful of the oppression experienced by the Ukrainian people, but we, like Ukrainians here, believed that freedom would one day triumph.

There are strong links between our two countries, not least of which are the one million Ukrainian-Americans; however, the strongest bond is the values we share.

I am pleased to be here today with a great friend of Ukraine's, and one of our top diplomats, Ambassador John Tefft – U.S. Ambassador to this country.

I first came to Lviv with then-First Lady Hillary Clinton in 1996, just a few years after Ukraine became independent. As she said then, "Even in the face of unspeakable horrors, the people of Ukraine, living under Soviet domination, did not give up. Instead, you found the best shield against oppression – you started down the road to democracy." Even then – over 15 years ago, when many of you were very young – we felt that commitment to democracy in all the people we met here.

I remember well, as though it were yesterday, we were welcomed to St. George's Cathedral by a very impressive young theologian, who was not yet ordained a priest. That was someone you know well – Boris Gudziak. Even then, he was engaged in service to people with special needs, which continues here today. Being at the Cathedral reminded us of the struggle against oppression experienced by the Ukrainian Catholic Church, which became the Church of New Mar-

tyrs for several long decades, and was forced to go underground.

You have gone from a place that witnessed the worst in humanity to a place that extends the circle of humanity. This university is tied to the history of that struggle. Today, you have the distinction of being the first Catholic university to open on the territory of the former Soviet Union and the first university of the Eastern Catholic Church.

And since the establishment of UCU a decade ago, you have become a center of academic excellence, recognized for rigorous intellectual standards, ethical principles, a moral vision, a spirit of community, and a place where future leaders are being formed and nurtured.

Bishop Boris once described UCU this way: "a center for cultural thought and formation of a new Ukrainian society based on human dignity…a place breathing in the winds of freedom with full lungs and the hunger to make your path for the future."

I had the opportunity to tour this campus and meet with some of your leaders yesterday. What is occurring here is truly a transformative experience for students and faculty alike. Taras Shevchenko wrote, "In your house, you will find truth, strength, and freedom." In Ukraine, we find them here at UCU.

Let me offer my congratulations to the new Apostolic Exarch. Bishop Boris is not here because he is in America growing support for this university to which he has been so devoted. I have no doubt he will continue to be engaged in every way he can in his new position.

I come to your country at a defining moment – a crossroad in the life of your young democracy. As the U.S. Government has noted, the recent parliamentary campaign and elections were a step backwards for Ukraine – riddled with irregularities, falsification of results in some places, intimidation, diversion of government resources to benefit ruling party candidates, as well as the politically motivated conviction and imprisonment of opposition leaders like Yulia Tymoshenko that kept them from competing in the election.

It was not that long ago that Bishop Boris and this university were warned about students' participation in protests. If this had not been stopped, it would be the kind of harassment that undermines democratic values, religious liberty, academic freedom, and human rights. I think we should take to heart what Bishop Boris said then because it is a guidepost for today.

"We can do more than we think," he said. "This is not the first time we are in a crisis; it is not the first time Ukraine is in this condition. The current situation is not only one of challenges and dangers, but also a huge opportunity." And it is opportunity that I want to speak to you about today, and in particular, two ways that you can truly make a difference.

First, the call to citizenship.

Democracy has been described as messy business. It requires patience, hard work, constant nurturing and vigilance. Democracy is who we are and how we live our lives. It is the values that the French political thinker Alex de Tocqueville observed in the earliest days of America's history and he called them "habits of the heart" to be passed from one generation to another.

When my grandparents came to America from Ukraine all those years ago, they brought with them the values of service to community, a belief in a better tomorrow, a strong faith and an optimistic spirit that enabled them and their fellow Ukrainians to establish the first Ukrainian self-help organization in the U.S. in 1894. It was like so many voluntary organizations in the U.S. that even today are addressing the education and social needs of the émigré communities – from providing access to credit to start small businesses to English language classes, so their children could better themselves in their adopted country. Despite all the challenges, they faced in a new land, they did rather remarkable things. They built churches and schools. They were true civil society leaders and they were agents of change.

Each generation is called to meet the challenges of its times. You are among the best and brightest of your generation. You will be the young professionals and the civic activists like so many I have met here in Ukraine this trip and in the past, who are making a difference for your country.

I'm always inspired by so many citizen activists fighting against corruption, promoting tolerance, supporting women's equality and human rights, advancing religious freedom, struggling for free democratic institutions and rule of law, supporting entrepreneurs, economic reforms, and mentoring programs, working with people with special needs, and so much more. Where would this country be without these efforts? Ukraine has accomplished much in the last 20 years of independence, but there is still much work to be done.

As you look forward, the decisions of government will not only determine Ukraine's future, but your own. Secretary Clinton has reminded us that societies move forward when "citizens are

empowered to transform common interests into common actions that serve the common good." A healthy democracy depends on a healthy civil society. It depends on each and every one of you. And I hope you will seize the opportunity to do all that you can in the months and years ahead.

Secondly, I hope you will work to advance women's equality. The status of women in Ukraine and around the world is not only a matter of morality and justice, but it is an economic, social, and political imperative. Until women around the world are accorded their full rights and afforded opportunities to participate fully in the economic and political life of their countries, progress and prosperity here and everywhere else will have its own glass ceiling.

The evidence is irrefutable. When women are free to develop their talents and fulfill their God-given potentials, all of society benefits. A nation's progress depends on the progress of women as well.

A democracy without the participation of women is a contradiction in terms. When women's participation in elective office at every level – local, oblast, national – is restricted, we are shortchanging not only them, but all of society is deprived of their talents, experiences, and perspectives that are so important to good government and sound public policy, which affects everyone. It is disappointing that only 13% of the candidates in the parliamentary elections from major parties were women.

In Kyiv, the other night, I met with three female parliamentarians from three different parties. They and others have formed a parliamentary women's caucus to focus on key issues that would likely not otherwise be addressed. And just this morning, here in Lviv, I met with the Governor and he told me that he had appointed women to head administrative districts, including in a mining region. This is progress.

Further, it is discriminatory and dispiriting when political leaders make statements about women that are demeaning and disrespectful.

It is also the case that a vibrant economy depends on the full contribution of women. When they start and grow businesses and participate in the workplace, they not only grow income for themselves and their families, but grow their country's economy and create jobs. Today, there is a mountain of data and research that correlates positively women's economic participation with a country's prosperity and economic competitiveness.

According to the World Bank, gender equality is smart economics. I just came from Warsaw where my government is currently hosting a conference in support of women entrepreneurs from across the region, including Ukraine, Moldova, Belarus, and Poland because we recognize the critical importance of advancing women's entrepreneurship to the prosperity of all countries. Ukraine confronts severe economic challenges and more should be done to encourage and support women's economic participation in the workplace and in starting and growing businesses.

When human trafficking and exploitation are prevented, when women's rights are protected, nations are more stable and secure. Violence against women should never be considered simply a private matter or cultural. It is criminal and perpetrators should be prosecuted.

The position that I hold in my government is unprecedented for our country. President Obama and Secretary Clinton created this position to reflect and reinforce the importance of women's issues in U.S. foreign policy. Our major economic, security, and environmental issues cannot be tackled or solved without the participation of women at every level of society.

Women's issues should concern everyone and I hope they will be a concern for all of you. It is a simple fact that no country can flourish if it leaves half its population behind.

It's been said, "Some people see things as they are, wring their hands, despair, and ask: why is this happening?" Others see things as they could be, like the opportunities Bishop Boris spoke about, and they say, "Why not?"

You are the not so ordinary people who will do extraordinary things to make a difference for your country. And the U.S. remains committed to assisting Ukraine, as it has for the past 20 years on its path to strengthening its democracy. We are with you on this journey.

You have been and must continue to be the moral force that bends the arc of history to moral justice. To echo the words of your national anthem, "your persistence and sincere toils will be rewarded and as a result, freedom's song will resound throughout Ukraine." "*Glory to Ukraine*." (*spoken in Ukrainian*)

We wish you all the best and Godspeed.

Courtesy of US Embassy Information Service

Melanne Verveer, United States Ambassador-at-Large for Global Women's Issues, is a member-at-large of the UNWLA. In 1996, she attended and spoke at the 24th UNWLA Convention.

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

Христос Рождається! **Славіте Його!**

Вітаємо усіх спонсорів та добродіїв
із Празником Різдва Христового та Новим 2013 Роком.

Від імені стипендіятів СУА бажаємо Веселих Свят та Щасливого Нового Року.

Нехай новонароджене Дитя Боже благословить Вас за Вашу жертвенність,
зрозуміння важливості освіти та довголітню підтримку Стипендійної Акції СУА.
Завдяки Вам сотки учнів та студентів завершили навчальні заклади в Україні
та в українській діяспорі.

Із належною подякою та глибокою пошаною,
Марія Полянська, референтка стипендій СУА

Christ is Born!
Merry Christmas!
Happy New Year 2013!

Dear Sponsors and Benefactors,
May this Christmas be a blessed one for you and your loved ones.
May the New Year 2013 bring you health and happiness.
May you find joy knowing that you have given young people, far away from our shores,
an opportunity to fulfill their dreams and reach their goals through education.
On behalf of all scholarship recipients we thank you for your sponsorship and support.
May God Bless You!

Maria Polanskyj, Chairwoman
UNWLA Scholarship Program

До нас пишуть... **з України**

Добрий день, Високоповажана пані Марія і Шановні посестри в далекій Америці!

Запорізький відділ Союзу Українок щиро вітає Вас з Днем нашої НЕЗАЛЕЖНОСТІ!

Бажаємо Вам оптимізму і Віри у гідну долю українського народу і процвітання держави УКРАЇНИ.

[...] З нами Бог... Слава Україні!

З повагою і шаною

Надія Мороз,
секретар відділу.

Оксана Яценко,
голова Запорізького відділу СУ.

Перша праворуч – Олена Яценко разом зі своїми учнями і колегами педагогами на День незалежності України. Її довголітними спонсорами були подр. Андрій та Христина Козаки. У центрі стипендіят СУА Микола Білик, спонсор 97-ий Відділ СУА. Запоріжжя 2012 р.

Радіємо успіхами колишньої стипендіятки СУА Олени Яценко!

МП

* * *

Добрий день, Шановний пане Мирон Кравчук!

Поспішаю сказати, що я отримала Вашу фінансову допомогу, за що я щиро вдячна Вам. Планую купити на ці гроші добрі фарби (акварельні та олійні), спеціальний папір та пензлі. Зараз проходжу практику в художній школі. Ми вчимося малювати людину. Мені така практика дуже необхідна, оскільки я вирішила на наступний рік після закінчення школи поступати в Харківську Академію дизайну та мистецтва. Це моя велика мрія. Хочу стати дизайнером... Також я вже почала готуватися до зовнішнього тестування, яке треба пройти після закінчення 11-го класу з таких предметів: українська мова і література, історія України, математика і географія. Ці предмети мені необхідні для вступу до вищого навчального закладу. Думаю, що все буде добре...

Ще раз висловлюю Вам щиру подяку за турботу і увагу. Бажаю Вам міцного здоров'я і всього найкращого.

З повагою до Вас, Алла.

<u>Із Бразілії</u>

Слава Ісусу Христу!
Вельмишановна Пані Референтко!

Оцим складаю щиросердечну подяку за стипендії для наших студенток та дівчат в інтернаті св. Ольги. Молимось за Вашу організацію, а, зокрема, за Вас і Ваших співпрацівниць, благаючи у Бога кріпости, здоров'я та рясних успіхів у житті й праці. Нехай щедрота небесних дарів спливає на Вас і на Ваші родини.

Приємно було нам і нашим студенткам побачити знимку нашої Лусіане Кулик у "Нашому житті". [...] Про нашу зустріч мило згадую.

Остаюсь з глибокою вдячністю та пошаною,

Філомена Процик,
Головна директорка Інституту Св. Ольги.
Прудентополіс, Парана, Бразілія.

<u>ІЗ РІЗНИХ НАГОД</u>

Вітаємо нашу сестру Таіссу Мелешко, довголітню членку СУА із Днем Народження! Замість дарунків складаємо по 100 дол. – на потреби Стипендійної Акції СУА через 98-ий Відділ СУА. Бажаємо кріпкого здоров'я та Многих літ!

Анна Кравчук з родиною,
Марія Полянська з родиною.

<u>У ПАМ'ЯТЬ – MEMORY ETERNAL</u>

In loving memory of Anna Zankiw, long time active member of UNWLA Branch 49 in Buffalo, New York, member sojuzianky, family and friends donated $860.00 to the UNWLA Scholarship/Children-Student Sponsorship Program:

210.00 – Ihor & Elaine Zankiw,
100.00 – Dr. Christine Turkewych & Associates,
50.00 – Lubomyr & Sonia Holowatyj, Dr. Ulana Loza, Maria Malaniak, Anna Poliszczuk, Oksana Saldyt,
25.00 – Chrystina Dzuba Brown, Dora Horbachewska, Lidia Hreshchyshyn,
20.00 – Mary Bodnar, Zoriana M Bunche, Maria Dranka, Anna Jacyszyn, Luba Joven, Gloria Long, Elaine P Nowadly, Wasylyna Ostaszuk, Olha Pucak, Lidia Stasiuk,
15.00 – Anna Melnyk, Eva Kowtalo,

Memory Eternal! She will be greatly missed.

Oksana Saldyt, UNWLA Branch 49
Buffalo, New York

ПОЖЕРТВИ ЗА ЖОВТЕНЬ, 2012

860 дол. – In memory of UNWLA Branch 49 member, Anna Zankiw (49),
660 дол. – 97-ий Відділ СУА (97),
550 дол. – Ганна Зирук,
500 дол. – д-р Дарія Новаківська Лісий (54), Остап і Галина Якубовичі (98), Dr. & Mrs Andrew I and Cristina S Renner (89),
400 дол. – Татіяна Ясінська (78),
330 дол. – д-р Юрій Левицький, Anna R Lukachik, John & Christina Pluta (13), Christine B Smith, Віра М Троян (126), 85-ий Відділ СУА (85),
300 дол. – Юрій і М. Орися Яцусі (98),
250 дол. – Юрій і Марта Шевчуки (98),
220 дол. – Оксана Драґан Кравців, Robert J Kent, Alex I Khowaylo, Роман і Ольга Новаківські (54), Patricia S. Pylypec,
200 дол. – Raymond & Henriette Oberleitner (98),
110 дол. – Dr. George E Charuk & Katherine Holian (74), Mary Ellen Koalchic, Bohdan & Carol Milan, Нестор і Аніса Шуст, 75-ий Відділ СУА (75), 106-ий Відділ СУА (106),
100 дол. – Уляна Крижанівська,
50 дол. – Роман Ковальчук,
21 дол. – Рената Бігун (28),
20 дол. – Ольга Коваль (24), Марта Стасюк (97), Елла Сторм (97), Michael O Wayne,
10 дол. – Christine Bejger (97), Роксоляна Пікас (97).

Спасибі усім за благодійність!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА,
М. Орися Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА.

UNWLA, Inc., Scholarship / Children-Student Sponsorship Program
P.O. Box 24, Matawan, New Jersey 07747-0024 • Phone / Fax: 732-441-9530
Email: Mariapolanskyj@verizon.net

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЮ ЙОРКУ
THE UKRAINIAN MUSEUM

222 EAST 6TH ST. NEW YORK, NY 10003

ВЕРЕСЕНЬ 2012

ДАТКИ

5,000 дол. – Robert W. Johnson Charitable Trust
1,725 дол. – Mr. Daniel Kashimer
по 1,000 дол. – Марія Антонишин, Орест і Лідія Ґлют, Андрей Гарасимяк, Микола Галів
505 дол. – Микола Дармохвал і Зоряна Гафтковач
250 дол. – Ольга Нагірна
по 200 дол. – Зіна Михайліченко, Carl and Carol Briseno
125 дол. – Іван і Христя Макар
по 100 дол. – Марта Левицька, Роман і Александра Городиські, Андрій і Христина Тершаковець
85 дол. – Іна Базилевська-Лисоф
75 дол – Татіяна Загаляк
70 дол. – д-р. Лев і д-р. Арета Добрянські
по 50 дол. – Евген і Ірена Кухта, Лері і Роксоляна Ґордон, Ігор і Наталка Ґавдяк, Неля Лєхман
40 дол. – Janet S. Sirski
по 35 дол. – Ярина Турко-Бодрак, Валентина Кузьмич, Оксана Радиш
30 дол. – Юрій Слиж
по 20 дол. – Дзвінка Гайда, Василь і Станіслава Ковач, Орест і Любомира Чапельські
15 дол. – Stella Hackbarth
по 10 дол. – Микола Галів, Ярослав і Ляриса Щеґляр, Текля Гусяк, Уляна Омецінська

З НАГОДИ

З нагоди 100-ліття п. Марії Кузишин складаю даток в сумі 50 дол., а ювілятці бажаю обильних Божих ласк та многі літа.

Ольга Дем'янчук.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

В пам'ять бл. п. **Анастазії Сочинської** складають 100 дол. Мирон і Ольга Гнатейки.

В пам'ять бл. п. **Стефанії Косович** складаю 100 дол. Стефанія Семущак.

В пам'ять бл. п. **Стефанії Косович** складаю 100 дол. Марія Савицька.

В пам'ять бл. п. **Стефанії Косович** складаємо 50 дол. Іван і Ярослава Лучечко.

В пам'ять бл. п. **Стефанії Косович** складає 50 дол. Микола Галів.

В пам'ять бл. п. **Татяни Камінської** складає 50 дол. Микола Галів.

В пам'ять бл. п. **Анастазії Сочинської** складає 50 дол. Микола Галів.

В пам'ять бл. п. **Софії Бариляк** складаємо 100 дол. Микола Дармохвал і Зоряна Гафткович.

Щиро дякуємо за підтримку!

Управа і адміністрація УМ

ФОНД ДОПОМОГИ СИРОТАМ В УКРАЇНІ

5,000 дол. У світлу пам'ять нашої найдорожчої матері **бл.п. Севери Люби Левак**, довголітньої членки 45-го Відділу СУА, яка упокоїлася 13-го липня 2012р.
Родини Вайт і Шинаков (The Wight and Shinakov Families)

В пам'ять **св.п. Севери Люби Левак** членки 45-го Відділу СУА склали: Марґарет Чума - 100 дол., Павло та Ірена Джуль - 50 дол., Наталія Стюарт - 20 дол.

В пам'ять **бл.п. д-р Іди Котилевець** 12-ий Відділ СУА в Пармі, Огайо пересилає 50 дол.

В пам'ять **бл.п. Антона Хомика,** дружина покійного, Анастазія, переслала через 12-ий Відділ в Пармі, Огайо такі пожертви:

100 дол.	- п-во Чабан	50 дол.	- п-во Фроберґ
55 дол.	- Анастазія Хомик		- п-во Борісенко
50 дол.	- Сестрицтво св. Покрови УКЦеркви		- Дарія Нафзіґер
	- Марія Кріслата	30 дол.	- Юля Бойко
	- Володимира і Ярослав Краснянські	25. дол.	- Катерина Курнявка
	- Марія й Іван Краснянські	20 дол.	- п-во Чапські
	- п-во Стахур		- Марія Мудрак

ФОНД ДОПОМОГИ БАБУСЯМ

1,000 дол. У світлу пам'ять нашої найдорожчої матері **бл.п. Севери Люби Левак**, довголітньої членки 45-го Відділу СУА, яка упокоїлася 13-го липня 2012р.
Родини Вайт і Шинаков (The Wight and Shinakov Families)

З вдячністю і пошаною, Ірина Рудик, референтка СО СУА.

We thank the readers who responded to the article in October's *Our Life* regarding AID for IHOR LAKATOSH

$ 1,000	- Зоряна Гафткович
$ 200	- 92-ий Відділ СУА
$ 100	- Дзвінка Брикович, Галина Індіяну, Lidia Stebelsky
$ 50	- Анна Макух, Slavka Lewyckyj-Perry
$ 20	- Myroslawa Iwachiw

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ «НАШЕ ЖИТТЯ»

220 дол. – у світлу пам'ять **Петра Левка,** мужа нашої членки Стефи зложили: **по 50 дол. –** 65-ий Відділ СУА в Ню Бронсвік, Ню Джерзі, Оля Городецька; **по 25 дол. –** Наталка і Іван Головінські, Анна Литвин; **по 10 дол. –** Марія Слободян, Софія Лончишин, Марія Цісик, Стефа Старожитник, Ірена Старожитник, Оксана Кузишин, Мирослава Стойко.
65-ий Відділ СУА, Ню Бронсвік, Н. Дж.

100 дол. – в пам'ять **бл. п. Ярослава Кушніра,** батька Віри Кушнір, вільної членки Екзекутиви СУА. Висловлюємо щирі співчуття дорогій Вірі і всій родині. В часі глибокого смутку наші молитви за душу Покійного з Вами. Вічна Йому пам'ять!
Екзекутива СУА.

100 дол. – в пам'ять **бл. п. Марії Свідрук,** матері Дарії Дроздовської, кореспонденційної секретарки СУА. Дорогій Дарці висловлюємо глибокі співчуття. Молимо Всевишнього прийняти душу Покійної до Царства Небесного. Вічна Їй пам'ять!
Екзекутива СУА.

90 дол. – в пам'ять **бл. п. Іванки Білої,** мами Романи Тоблянської зложили: **30 дол.** – Рома Дигдало; **по 20 дол.** – Ліда Колодчин, Ніна Качмар, Мирося Бараник.

50 дол. – замість квітів на свіжу могилу **св. п. Марії Свідрук.** Дочці Покійної, дорогій товаришці Дарусі Дроздовській висловлюємо найщиріші співчуття. *Ліда і Святослав Левицькі.*

50 дол. – в пам'ять дорогої вуянки **бл. п. Стефи Ракочої.** Вічна Їй пам'ять!
Ірина і Юрій Телепко з родиною.

25 дол. – Наталія Ґавдяк.
По 10 дол. – Anna Wompel, Аркадія Стебельська.

Анна (Нуся) Заньків

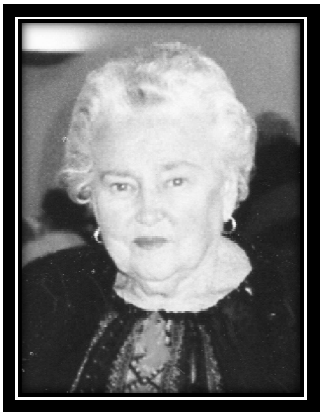

В теплий осінній, сонячний день 24-го вересня 2012 р. союзянки 49-го Відділу СУА в Баффало з численною участю громади проводили свою довголітню посестру Нусю Заньків в останню дорогу на вічний спочинок.

Початок життєвого шляху молоденької на той час Нусі у воєнний час був важким і прикрим, як і в більшості самітних молодих хлопців та дівчат, що втечею рятувалися перед навалою більшовицької орди. Після закінчення війни, в 1945-46 роках гуртувались біженці в таборах для переміщених осіб. Спочатку Нуся опинилася у німецькому Карльсфельді, а опісля в Міттенвальді, розташованому в чудовій мальовничій долині між Альпами, при Австрійській границі, у таборі, що був розташований у військових касарнях над річкою Ізар. Тут між тисячами біженців, життя яких почало нормалізуватися завдяки американській адміністрації та чудовій природі, молоде товариство загоювало рани пережитого.

Молодь почала навчатися в школах, фахових курсах. Нуся закінчила вчительську семінарію, тут запізнала свого майбутнього чоловіка Ярослава. Одружилася і вже з синочком Ігорем молода родина переїхала до США, в Баффало.

Туга за рідними, за Україною ніколи не покидала її, та з часом віднайшла і зв'язки з родиною. Життя ввійшло в спокійне русло. Нуся і Ярослав працювали, Ігорчик підростав, успішно навчався в школі. Та добро триває недовго. Пережиті воєнні тривоги та злидні забрали завчасно з цього світу батька, а потім і чоловіка. Нуся працювала в кравецькій робітні до пенсії, даючи собі раду при допомозі родини чоловіка. Ігор закінчив студії, одружився.

Невдовзі після приїзду до Баффало Нуся вступила до СУА, який був заснований ще в 1933 році, де віднайшла товариство і задоволення від суспільної праці. Була незамінимою референткою зв'язків. Була надзвичайно приємною у співпраці, веселою, товариською, улюбленою в церковній громаді.

Несподівана хвороба приспала її 19-го вересня у Бозі, де вже нема ні терпіння, ні болю, ні печалі.

Дорога Союзянко, пам'ять про Тебе залишиться між нами назавжди.

Оксана Солдат.

Стефанія Гуменюк

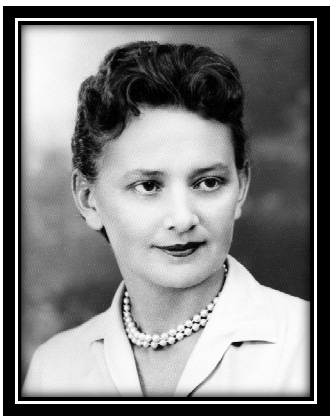

Який той час невблаганний і нікому не підвладний, забрав з наших рядів ще одну посестру, яку насправді важко замінити, улюбленицю всіх, працьовиту бджілку як в родині, так і в українській громаді. І подумки відзначаєш, що вона була настільки благородною людиною, що ніколи не мала недоброзичливців. В її усміхнених і наповнених такою неземною добротою очах, спеціяльній внутрішній інтелігентності відбивались усі її думки і діяння.

Щаслива така людина... це наша членка 1-го Відділу СУА світлої пам'яті Стефанія Гуменюк. Народилась покійна Стефа в липні 1921 року в родині Івана і Анни Бойчуків, які еміґрували з Перемишлян на Львівщині до Америки в Массачуссетс. Коли народилася Стефця, в сімї вже були старша сестра Марія і брат Михайло. В родині був достаток, злагода і любов. Та «недовго сонце гріло». Коли Стефі не було й року, захворіла її мама на рак і померла. Останніми словами її заповіту було прохання, щоб батько відвіз дітей в Україну, «щоб діти не виростали серед чужинців».

Батько виконав волю покійної матері. Спродав усе (мав будинок і шевський бізнес) і поїхав з дітьми в рідну Галичину. Та, нажаль, його мати не мала вже сили виховувати онуків, і батько був змушений одружитися вдруге з вдовою, у якої було троє своїх дітей. А потім з трьома ще спільними дітьми в родині Івана Бойчука було всього дев'ятеро дітей. Незважаючи на невідрадне економічне становище, в

родині не було криків чи сварок, що було подиву гідне, як відзначає у своїх спогадах сестра Стефи св. п. Марія Мотиль.

Безрадісне дитинство, шкільні роки Стефи минули в Перемишлянах. Там у вересні 1940 року вийшла заміж за Богдана Гевка, великого патріота України, якого в липні 1941 року розстріляли більшовики. Таким недовгим було її подружнє щастя. В січні 1942 року народився син Богдан, з яким довелося влітку 1944 року втікати в Словаччину, де, зазнавши поневірянь, важко працювала в місті Кромпахи. Гіркі вдовині і материнські сльози у воєнному лихолітті. І аж у 1947 році дістала в американській амбасаді дозвіл повернутися зі своїм сином в край, де народилася. Перед тим в Ню-Йорк повернулися її сестра Марія та брат Михайло. Стефа дістала працю в лабораторії шпиталю. Там одразу звернули увагу на дуже здібну, працьовиту та організовану жінку, настоювали на тому, щоб ішла вчитися в медичний коледж. Але стан здоров'я перешкодив здійснити цю мрію. Будучи дуже шанованою і взірцевою працівницею, звідти пішла на пенсію. Виховувала і дала освіту своєму синові, одружила його.

В 1960 році сталася добра зміна у її вдовиному житті, напевно, Бог змилосердився над Стефою та її сином, і вона вийшла вдруге заміж за Любомира Гуменюка. До речі, познайомив їх чоловік сестри Марії св. п. Олекса Мотиль, з яким Л. Гуменюк вчився в УВУ в Німеччині. Л. Гуменюк був дуже доброю, порядною і шанованою людиною в громаді, зразковим чоловіком і люблячим батьком і дідусем для Стефиного сина і внуків.

Вони прожили в злагоді 45 років і все своє подальше життя присвятили вихованню внуків Христини і Марка, передали їм свою любов до України, найкращі риси людяності, працьвитості, християнські засади. Внуки закінчили школу українознавства, коледжі з матеріяльною підтримкою і любовю дідуся і бабусі, які гордилися, що їх дітей та внуків шанують в українській та американській громадах як патріотів і чудових спеціялістів.

Любомир і Стефанія Гуменюки були взірцевими парафіянами церкви св. Юра в Ню Йорку, не переставали допомагати своїй родині та церкві в Перемишлянах.

Особливо треба відмітити активну працю св. п. Стефанії впродовж 50-ти років у 1-му Відділі СУА, а 40 років на посту фінансової скарбнички нашого відділу. Вона взірцево виконувала свою роботу і її завжди ставили в приклад союзянкам в Окрузі СУА Ню Йорк. За заслужену працю отримала золоту відзначку за 50 років в СУА і Почесну Грамоту СУА. Скільки смачного печива спекли її золоті руки на фестивалі і родинні свята! Стефа була чудовою господинею, випікала смачні торти, а в її домі був завжди ідеальний порядок.

Та життєві випробування наздоганяють її на схилі літ, коли важко захворів її чоловік. Він був дуже активний в Фундації Українського Вільного Університету і багато літ жертовно працював. Стефа важко пережила смерть чоловіка, а потім доля-мачуха дала і їй таку ж невиліковну хворобу, яку терпеливо зносила. Останні роки внучка Христина жила з нею і віддавала їй всю свою любов і увагу, теплоту свого серця, – все те, що вклала у її шляхетну душу бабця Стефа. І це ще не був кінець її тернистого життя. Поховала свого єдиного сина Богдана, зразкового і шанованого працівника нашої кредитівки «Самопоміч», який незадовго до смерті пішов на емеритуру.

22 лютого 2012 року св. п. Стефа Гуменюк відійшла у засвіти. Вона, як свята мати-страдниця залишилася в серцях родини, посестер союзянок та всіх, хто її знав. Похована коло свого чоловіка. Пам'ять про неї слугуватиме завжди прикладом для рідних і приятелів.

Ольга Кузишин,
пресова референтка.

Союз Українок Америки має вебсайт, на якому Ви можете подати оголошення про збори, повідомити про події Вашого Відділу чи Округи, ознайомити інших із своїми програмами.

Адреса вебсайту СУА: **www.unwla.org**

Просимо подавати інформацію українською і англійською мовами і висилати їх або на e-mail адресу: cyawebmaster@UNWLA.org, або: Zoriana Haftkowycz, 761 W. Foothill Rd. Bridgewater, NJ 08807. Тел. 908-231-9158.

Чим більше світ про нас знатиме, тим краще.

ЗМІСТ LXIX РІЧНИКА

Вишивки (Остання сторінка обкладинки)
Січень. Даниїла Лунь. «Колядники».
Лютий. Взори жіночих сорочок на Буковині.
Березень. Взори жіночих сорочок Гуцульщини.
Квітень. Взори жіночих сорочок Сокальщини.
Травень. Взори жіночих сорочок Східного Поділля.
Червень. Взори жіночих сорочок Покуття.
Липень-серпень. Взори з сорочок Східного Поділля.
Вересень. Взори з сорочок Буковини.
Жовтень. Взори жіночих сорочок Північної Галичини.
Листопад. Взори жіночих сорочок Київщини, Волині.
Грудень. Взори жіночих сорочок Київщини.

Відділи СУА (Діяльність)
12-й Відділ СУА. Нема то як пінік! Анна Завадівська. 10:23.
28-й Відділ СУА. 25 років праці для української громади. Зюна Мартинець. 5:10-11.
29-й Відділ СУА. Золотий ювілей 29 Відділу СУА ім. 500 героїнь Кінґіру. 1:20-21.
29-й Відділ. На честь Дарії Маркусь. 2:22.
30-й Відділ СУА. 25-ліття Відділу. Ольга Рудик. 6:29-32.
33-й Відділ СУА. Пом'янули Почесну членку СУА. Ніна Сікора. 3:27
33-й Відділ СУА, 80-ліття Ірини Криси. Ольга Дем'янчук. 7-8:24.
56-й Відділ СУА. Свято українських героїнь.
58-й Відділ СУА. Відзначення уродин Олі Дубрівни-Соловій. 2:21.
62-й Відділ СУА. Різдвяна програма. 3:29.
62-й Відділ СУА. День матері і батька. Зюна Мартинець. 9:23.
64-й Відділ СУА. Вшанування Світлої Пам'яті Уляни Старосольської. Лідія Слиж. 3:27-28.
67-й Відділ СУА. Діяльність Відділу. Ірина Бучковська. 5:23.
76 та 132 відділи СУА. Вишивана забава – традиційне свято в Детройті. 2:23.
76-й Відділ СУА. Літературний вечір. 7-8: 22-23.
83-й Відділ СУА. Передвакаційні сходини. Люба Шатанська. 7-8:26.
86-й Відділ СУА. Жінка в ОУН та УПА. Ольга Тритяк. 6:17
92-ий Відділ СУА. 45-річна діяльність 92-го Відділу СУА. Татіяна Рішко. 12:16
101-й Відділ СУА, Товариська зустріч в окрузі СУА Чікаґо. Марія Щерб'юк. 7-8:20.
120-й Відділ СУА. Світличка в Рочестері. Стефанія Павлович-Вовкович. 5:24.
130-й Відділ СУА. Закінчився шкільний рік у Світличці 130-го ВідділуСУА, Округа Огайо. Дарія Федорів.

Відділи СУА (Загальні збори)
12-й Відділ СУА ім. Олени Пчілки. Клівленд, Огайо. 3:22-23.
29-й Відділ СУА. Нова Управа 29-го Відділу. Рута Галібей. 9:22.
33-й Відділ СУА. Парма. Надзвичайні збори. Оксана Шараневич. 6:20-22.
34-й Відділ СУА. Коговз. Оксана Цюпка. 6:22.
45-й Відділ СУА ім. Катусі Зарицької. Стефанія Король. 7-8:21.
46-й Відділ СУА ім. Олени Теліги. Рочестер. Ню Йорк. 4:8.
56-й Відділ СУА ім. Мілени Рудницької. Норд Порт, Оля Редька Стасюк. 5:23.
83-й Відділ СУА. Ню Йорк. 4:8.
97-й Відділ СУА ім. Марусі Бек. Раїса Шкільна. 9:24.
101-й Відділ СУА. Округа Чікаґо. Марія Щерб'юк. 5:24.
108 Відділ СУА. Ню Гейвен. Марійка Антонишин. 6:23.

Вісті Головної Управи СУА
Голова СУА Маріянна Заяць. Ділимось вістками та думками.1:2, 2:2, 3:2, 4:2, 5:2, 6:2, 7-8:2, 9:2, 10:1, 11:2, 12:2.
Вісті Стипендійного бюра СУА. 2:13, 3:19, 4:12, 5:25, 6:24, 7-8: 28, 9:26, 10:25, 11:25, 12:21.
Пресове повідомлення СУА. 1:3.
Відкритий лист до Президента України. 9:10.

Діяльність Округ СУА
Округа СУА Дітройт. Відзначення в Дітройті Голодомору в Україні. Віра Крива. 5:21.
Округа СУА Дітройт. Відзначення 25-ліття домівки СУА в Дітройті. Віра Крива. 12:13.
Округа СУА Огайо. Річний з'їзд. 1:22.
Округа СУА Огайо. У 85-ліття СУА. Анна Завадівська. 3:22.
Округа СУА Огайо. Згадали минуле. Ніна Сікора. 12:15.
Округа СУА Ню Йорк. «Засвічення різдвяної ялинки». Галина Романишин. 3:29.
Округа СУА Ню Йорк. Свято героїнь в Ню Йорку. Галина Романишин. 4:7.
Округа СУА Філядельфія. «Свіча пам'яті». Наталія Пилипенко. 5:19-20.
Округа СУА Чікаґо. День союзянки в Чікаґо. Марія Щерб'юк. 9:21.

Гумор
Американська кава. Дмитер Слутий. 4:20.
Вибори у Верховині. Дмитер Слутий. 10:27.
Притча про коні. 1:28.
Притча про двох сусідів. 6:25.
Притча. 12:33

Дитячі сторінки
Святослава Ґой-Стром. Дітям про Різдво. 1:34-35.
Про Лесю Украïку. Казка «Котик і Півник». 2:34-35.
День народження Ганусі. 3: 34-35. Христя Швед.
Великодня казка. Святослав Левицький. 4:34.
Казка про Сніжка і його матінку. Святослав Левицький. 5:34-35.
Про те, як батько навчив сина шанувати зароблений гріш. 6:34-35.
Казка про білочку і зайчика. Наталя Забіла. 7-8:34-35.
Лісова школа. Святослав Левицький. 9:34-35.
Дітям про Україну. Святослава Ґой-Стром. 10:34-35.
Осіння казка. Святослав Левицький. 11:34-35.
Подарунок Святого Миколая. Святослав Левицький. 12:34-35.

Добродійство
Пресовий фонд. 1:32, 2: 29, 3:18, 4:24, 5:27, 6:23, 7-8:29, 9:29, 10:22, 11:28, 12:23.
Стипендійна акція. 1:25, 2:13, 3:20, 4:13, 5:26, 6:25, 7-8:29, 9:27, 10:26, 11:26, 12:22.
Тривалий фонд жіночих студій. 3:12, 4:14, 5:7, 6:4, 7-8: 3, 9:4, 10:9, 11:10, 12:7.
Український Музей в Ню Йорку. 1:27, 2:26, 3:21, 4:24, 5:28, 6:26, 7-8:30, 9:28, 10:24, 11:28, 12:23.
Фонд ім. Олени Лотоцької. 6:23, 9:29.
Фонд Анастасії Овчар. 9:29.
Фонд суспільної опіки. 1:24, 3:20, 5:27, 6:23, 9:29, 10:22, 11:29, 12:23.

Конкурси
Конкурс ім. Петра і Лесі Ковалевих з української літератури. 3:16.
Конкурс на отримання стипендії ім. Еви Сташків. 3:10.

Мистецтво, етнографія
Даниїла Лунь. Надія Вінарська- Марченко. 1:6.
Христина Шипилява. Ляриса Куриляс – переможкць конкурсу на проєкт пам'ятника жертвам Голодомору у Вашінґтоні. 3:3.
Художня вишивка Ольги Писарук. Надія Левицька. 7-8:5.
Поза кадром. Святослава Ґой-Стром.11:15.

Нам пишуть: 2:4, 2:33, 5:8, 9:33, 11:26.

Наша сучасниця
Наталія Буняк. *Лідія Слиж*. 4:9.
Наталія Іщук-Пазуняк. *Лідія Слиж*. 2:8.
Ярослава Парохоняк-Рубель. *Лідія Слиж*. 11:14.

Наше харчування
Корисні поради. 1:36.
Страви з городини. 2:36.
Паштет. 4: 36.
Торт бабуні. 5:36.
Гречка – цариця круп. 6:36.
Мед – найкраще в світі лікарство. 9:36.
Свят-вечірні страви. 12:36.

Некрологи
Уляна Старосольська. 1:4.
Любомира Мичковська. 1:28.
Богданна Данилів-Бережанська. 2:29.
Марія Мотиль. 3: 32.
Мирослава Цап. 3:32.
Уляна Цяпка – Глинська.4:25.
Наталія Даниленко. 4:26.
Марія Фішер-Слиж. 4:26.
Марійка Білинська-Солтис. 4:27.
Орися Мандич. 5:29.
Євгенія Світова. 5:29.
Пам'яті незабутньої Атени Пашко. Лілія Григорович. 5:4.
Співчуття СУА з приводу відходу у Вічність Атени Пашко. 5:5.
Дарія Шуст. 6:27.
Лукія Дичкевич-Медицька. 6:27.
Ірина Стасів-Калинець. 9:9.
Іванна Яцух. 9:32
Галина Янчишин. 11:30.
Севера Люба Левак. 11:30.
Стефанія Гуменюк. 12:24.
Анна (Нуся) Заньків. 12:24.

Нові книжки. Рецензії
Нова книжка професора **Асі Гумецької.** Лариса Онишкевич. 3:6.
Марта Тарнавська. Автобіографія. 7-8:4.

Обкладинки (*за числами журналу)*
Роксоляна Тимяк-Лончина. Озеро в селі Басівка на Йордан. 1.
Христя Оддо. Зимовий пейзаж. 2.
Христина Їжак. «Магдалена». 3.
Писанка Христини Кінах Карневале. 4.
Христина Сай. Мати і дитина. 5.
Ілона Сочинська. Падаюча зірка. 6.
Де Барри. Кетскільське літо. 7-8.
Катерина Кричевська-Росандіч. Пралі. 9.
Таня д'Авіньйон. Карпатські гори восени. 10.
Арета Бук. Свіча пам'яті. 11.
Адріяна Кульчицька. Мадонна. 12.

Поезія
Різдвяна ніч. 1:9.
Олена Теліга. Неповторне свято. 3: 12.
Богдан Лепкий. У великодний тиждень. На гагілці. 4:1.
Наталія Буняк. Моя Україно. Щастя. Прометей. Тобі, народе,... 4:10.
Леонід Глібов. Христос Воскрес! 4:35.
Святослава Ґой-Стром. Весняна пісенька. 4:35.
Олександер Олесь. Моїй матері. 5:1.

Святослава Ґой-Стром. Я люблю свою матусю. Подарунок. Вишиванка. 5:34-35.
Ольга Кобець. Батько. 6: 35.
Ліна Костенко. Зоряний інтеграл. 6:28.
Володимир Сосюра. Любіть Україну. 7-8:12.
Ярослав Черняк. Україні. 7-8:13.
Надія Красоткіна. Осінній день. 10:28.
Надія Поклад. Наш герб – тризуб. Прапор. 10:35.
Надія Красоткіна. Листопад. 11:7.
Віра Вовк. Різдво. 12:7.

Проза

Ліна Костенко. «Записки українського самашедшого» (уривок). 1:10.
Мілена Рудницька. Цитати з статей. 7-8:9.
Мілена Рудницька. Пекло і небо (уривок).
Марта Тарнавська. Бувальщина. 9:25. 10:32-33. 11:24.

Постаті

Віра Вовк – почесний доктор УВУ. 7-8:23.
Наталія Даниленко. *Валентина Борисенко*. 2:5-7.
Мілена Рудницька. *Лідія Слиж*. 7-8:7-9.
Микола Лисенко. *Маріанна Онуфрик*. 9:11.
Соломія Крушельницька. *Марія Левицька*. 11:
Митрополит Андрей в Америці. *Ярослава Панчук*. 11:11.
Олена Степанівна-Дашкевич. *Ярослава Панчук*. 11:13.
Єлисавета Щедрович-Ганкевич. *Наталка Соневицька*. 12:8.

Розвідки, публікації

Чому ми носимо сьогодні вишивки? Любов Калинович. 1:8.
25-річчя Чорнобильської катастрофи: Німеччина. Закінчення. Наталія Преображенська. 1:11.
«Смолоскип» нагородив молодих краєзнавців Союзу Укранок. Ольга Янишівська. 1:14.
З подорожнього щоденника. Наталка Соневицька. 1:18., 2:18-19.
Леся Українка – прозаїк. Олеся Валло. 2:1.
День України в Сан-Франціско. 2:12.
Духовна спадщина Патріярха Йосифа. Маріанна Онуфрик. 2:3-4.
Висока нагорода Марії Зарицької- Червійовської. Віра Крива. 3:15.
Рік, прожитий в Україні. Мирослава Сеньків. 3:17.
Трагічна сторінка в історії України. Святослав Левицький. 4:4.
Реформи освіти в Україні. Віра Боднарук. 4:7.
Велику надію покладаємо на молодь. Надія Дейчаківська. 4: 20.
Сила молитви і традиції. Ярослава Стасюк. 4:32.
Про двомовність та інтелектуальні здібності. Любов Калинович. 5:9.
Засмучене українське жіноцтво. Ірина Куровицька. 6:5.
«Добре здоров'я додає життя до років». Наталка Синевицька. 6:10.
Дещо для довголітніх пань-сеньйорок. Ольга Сливка. 6:10.
Одвічне коло: батьки і діти. Святослава Ґой-Стром. 6:11.
Перша декада співпраці СУА з Союзом Українок України на чолі з Атеною Пашко. Анна Кравчук. 9:4.
Букет на сотий день народження. Марта Богачевська Хомяк. 9:13.
Дума України жіночого роду. Марта Богачевська Хомяк. 10:7.
«Візьми і зроби». Оксана Фаріон. 10:9.
Пізнайте правду і правда визволить вас. Марта Коломиєць. 10:10.
Золотий ювілей церкви св. Івана Хрестителя в Гантері. Марія Левицька. 10:30-31.
Привітальне слово голови СУА М. Заяць під час відкриття Лекторію з жіночих студій в УКУ. 10:4.
Після Конґресу Українського Жіноцтва. Передрук з 1948 року.11:5.
СУА першим повідомив Америку про голод на Україні. Ліда Білоус, Маріянна Заяць. 11:8.
Пам'ятаймо про Голодомор в Україні. Проф. Віра Боднарук. 11:9.
Чи вмієте ви дякувати? Святослава Ґой-Стром. 11:33.
Дещо про Різдвяну обрядову символіку. Маріанна Онуфрик. 12:3.
Тетяна Кузик і Світлана Ковальська. Українська імігрaція в Америці. 12:4.

Сторінка редактора

З Новим роком! Лідія Слиж.1:1.
Березень – місяць жіночої історії в США. Лідія Слиж. 3:1.
День матері. Лідія Слиж. 5:1.
Благодійність: з обов'язку, чи від серця? Лідія Слиж. 6:1.
21-ша річниця Незалежности України. Лідія Слиж. 7-8:1.
«І чужому научайтесь, й свого не цурайтесь». Лідія Слиж. 9:1.
Книга вчить, як на світі жить. Лідія Слиж. 10:12.
Листопадові наголоси. Лідія Слиж. 11:1.
Готуємось до 70-ліття журналу «Наше життя». Лідія Слиж. 12:1.

Хрестиківка

4:29. 7-6:27. 11:27.

SUBJECT INDEX TO VOLUME LXIX – 2012

Art
Our Life Cover Artists. 1:17, 2:25, 3:11, 4:5, 5:8, 6:13, 7-8:16, 9:30, 10:16, 12:5
Ukrainian Woven Rugs aka *Kilims* aka *Kilyms* aka *Kylyms* (O. Zinycz) 9:19

Books
Exile Memories: Juliana Starosolska's Book on Kazakhstan in English (O. Wallo) 6:7
A Priceless Gift (M. Sutton) 11:19

Famous Women
Milena Rudnytska (trans. O. Wallo) 7-8:17
Mother Teresa's Legacy (O. Wallo) 5:14
Notable Ukrainian Women: Calendar. 2013 11:31

Food
Birds in Flight (O. Rudyk) 7-8:31
Fish Recipes. 3:36
Honey and Cinnamon (D. Drozdovska) 1:36
Mushroom Recipes. 7-8:36
Pashtet Recipe. 4:36
Soup Recipes. 11:36

Health
Choosing an Effective Food Plan (I. Magun) 6:33
The Healing Spirit of the Season (I. Magun) 12:33
Heart Disease in Women (I. Magun) 2:33
How Heart Attacks Are Treated at the Hospital (I. Magun) 3:33
How to Achieve Radiant-Looking Skin (I. Magun) 5:33
Influenza (I. Magun) 1:33
Medicine—On the Cutting Edge (I. Magun) 4:33
The Neglected Body Part (I. Magun) 7-8:33
Pap Test (I. Magun) 9:33
Weight Loss Update 2012 (I. Magun) 11:32
Women's Sexual Health (I. Magun) 10:29

In Memoriam (Obituaries)
Irene Kindrachuk (O. Lukiw) 7-8:32
Julianna Lydia Starosolska. 1:28

Life in the Diaspora
The Dumping of Ukrainian Treasures (O. Zinycz) 6:16
From *An Ocean Between: 100% American-100% Ukrainian* by Stephanie Sydoriak (Excerpt) 5:12
Hot Arizona Summers Don't Scare Off Visitors (K. Efimenko) 9:32
North Port Veterans Honor Lidia Bilous. 12:5
The Splendor of Our Easter (O. Rudyk) 6:6
Ukrainian Delegates Visit the Valley (K. Efimenko) 5:17

Literature
The Enigmatic Marko Vovchok (O. Wallo) 7-8:14
Lesya Ukrainka the Prose Writer (O. Wallo) 2:1
Lesya Ukrainka. "Happiness: A Legend" (trans. R. Franko) 2:11
Olha Kobylianska. "The Beggar Woman" (trans. R. Franko) 12:11
Shevchenko's Last Poem (trans. V. Rich) 3:4
A Sketch from Olha Kobylianska (O. Wallo) 12:11

Miscellaneous
December Holidays and Their Folk Celebrations in Ukraine (O. Wallo) 12:6
Peace Corps: 20 Years of Service in Ukraine (O. Wallo) 5:31
Revisiting Communication Skills (U. Zinych) 3:14
Ukraine at the Olympic Games in London (O. Wallo) 9:30
Volodymyr Ivasiuk: the Symbol of an Era (O. Wallo) 9:12
20 Years of the BBC Ukrainian Service: A Look from Inside (N. Jensen) 12:31

Music and Theater
My Brother the Opera Singer (O. Rudyk) 2:31
Yara Arts Group in "Dream Bridge". 5:6

Subject Index to Volume LXIX – 2012 12:29

Ukrainian Museum
YM@UM Holds Inaugural Event (U. Knarvik) 1:31

At the United Nations
Representing Ukrainian Women at the United Nations: A Conversation with Nadia Shmigel (O. Wallo) 6:8
The Rio+20 UN Conference on Sustainable Development (I. Kurowyckyj) 10:13
Rural Women: Realities and Initiatives toward Empowerment (I. Koshulap) 4:17

UNWLA Branch & Region News
«Be the Spark»: The Newest "Good Works" Mission of Branch 75 (R. Lisovich) 3:24
Branch 54 Holds Their Annual Meeting (O. Tresznewsky) 3:21
Branch 124 Makes Easter Wreaths and Cookies (V. Swade) 6:22
A Deed Worth Emulating (Y. Telepko) 2:30
Den' Soyuzianky in Philadelphia (P. Sawchak) 11:23
Fall Activities of UNWLA Branch 56 in North Port, Florida (A. Susla) 2:23
Olga Dubriwnyj-Solovey, Honored by Metro Detroit Ukrainians (V. Krywyj, trans. M. Zarycky-Cherviovskiy) 2:25
Ukrainian Folk Art on Display in Florida (O. Retcka-Stasiuk) 9:25
UNWLA Branch 30 Celebrates 25 Years of Dedicated Work. 7-8:25
UNWLA Branch 53 Basket Raffle (O. Movchan Novak) 10:23
UNWLA Branch 88 Reviews Accomplishments and Elects New Officers (P. Sawchak) 1:23
UNWLA Branch 98 Fundraises for Scholarship Program (I. Krawczuk) 6:19
UNWLA Branch 98 Seeks New Members in 2012 (I. Krawczuk) 3:25

UNWLA Branch 124 Spends an Evening Around the World (V. Swade) 9:22
UNWLA Ohio Hosts a Book Presentation (N. Deychakiwsky) 6:18
UNWLA Philadelphia Regional Council Holds Annual Meeting (P. Sawchak) 7-8:19

UNWLA and *Our Life* History
Ukrainian History and Memory in the Pages of *Our Life* (O. Wallo) 11:6
UNWLA and the First Steps of Alliance with *Soyuz Ukrayinok* of Ukraine (A. Krawczuk) 9:14
UNWLA—the first to inform the United States about the famine in Ukraine... (L. Bilous) 11:18

UNWLA President's Message
Calendar of Events in L'viv (M. Zajac) 10:2
Sharing Thoughts, Views, & News (M. Zajac) 1:15, 2:15, 3:13, 4:15, 5:15, 6:14, 7-8:15, 9:17, 10:17, 11:16 12:10

UNWLA Social Welfare Projects
Ihor's Story: A Ukrainian Orphan Treated for Severe Burns at Shriners Hospital in Boston (U. Zinych) 10:20
L'viv Radio Reports on the UNWLA's Collaboration with Hospital #8 (O. Wallo) 9:18

UNWLA Women's Studies Lectureship at the Ukrainian Catholic University
"Know the truth, and the truth will set you free." (M. Kolomayets) 10:18
Quote from Father Borys Gudziak in support of the UNWLA. 3:5
The UNWLA and the Ukrainian Catholic University in Lviv Announce Partnership
(L. Bilous) 1:16

Women in Our World
A Colorful Vocation (O. Bondaruk, trans. O. Wallo) 4:30
Roksolana Misilo, UNWLA Art/Museum Committee Chair: Interview (O. Wallo) 1:30

Women's Issues and Gender Studies
Gender/Women's Studies in Ukraine—Education for Social Change (I. Koshulap) 2:16
Lecture by U.S. Ambassador Melanne Verveer. 12:17
The Struggle of Rural Women against Poverty in Contemporary Ukraine (I. Klyuchkovska and M. Kichorowska Kebalo) 4:21
Women's History and Gender Studies in a Cross-Cultural Context: A Conversation with Dr. Oksana Kis' (O. Wallo) 3:7

Thank You

As we approach the end of 2012, I would like to thank all the authors who have contributed a variety of English-language articles to *Our Life*. A special thank you goes to the members of our editorial board and to the dedicated staff at Computoprint: it is the joint hard work of all of them that makes the publication of *Our Life* possible—month after month, without interruption, for almost 70 years.

As the only monthly magazine of the Ukrainian diaspora, not just in the United States but also worldwide, *Our Life* is of enormous value to Ukrainians around the world. It represents the UNWLA, the oldest and largest women's organization in the United States, and reports on the most important activities of its Executive Board, regional councils, and branches. For all these years, our magazine has been instrumental in creating the living history of the UNWLA. Now that the electronic archives of *Our Life* (going back to 1944) are available to readers everywhere, the significance and reach of the magazine have increased. We have already received letters from some of our readers who have found the online archives extremely useful in personal and professional research.

I join our Ukrainian-language editor, Lida Slysh, in inviting the UNWLA members and all our readers to actively support *Our Life* in the coming year—through fundraisers, donations, new subscriptions, more articles as well as constructive feedback. We really enjoy hearing from you and we do take your comments and suggestions into account, even if we are unable to print or respond to all of your letters. I would like to especially encourage the press secretaries of all the UNWLA branches to continue submitting their branch news and reports to *Our Life*. You are the true chroniclers of the UNWLA's daily activities, and decades from now, it is primarily from the pages of our magazine that the next generations will learn about the UNWLA's past.

We look forward to working with you in the New Year.

Wishing you a blessed and merry Christmas!

Olesia Wallo, English-language editor

20 Years of the BBC Ukrainian Service: A Look from Inside

by Nataliya Jensen

Nataliya Jensen *(Khyzhnyak) is the correspondent for the BBC Ukrainian service in Washington, DC. Before 2007, when she began reporting from the United States capital, Jensen had worked, both on radio and online, for the BBC Ukrainian service in London and the Radio Free Europe/Radio Liberty Ukrainian Service in Kyiv. She writes extensively on U.S.-Ukraine relations, U.S.-Russia relations, and Ukrainian domestic politics. Jensen graduated from Kyiv Shevchenko State University, with BA and MA degrees in sociology. In 2001 she was a visiting fellow in the School of Journalism at the University of Missouri, Columbia, and a fellow at the Salzburg Global Seminar.*

The Ukrainian Service of the British Broadcasting Corporation (BBC) started work on June 1, 1992, after the British government decided that the transition toward democracy of the newly independent states of the former Soviet Union would be aided by providing their citizens with access to objective news and information.

Accompanied by the sound of the famous chimes of Big Ben in London, the first president of Ukraine, Leonid Kravchuk, and UK Prime Minister John Major took part in the first program, which aired on June 1, 1992. In the ensuing years the BBC Ukrainian Service covered the countries' eventful history from the BBC headquarters in London, a bureau in Kyiv and freelance journalists around the world. International as well as domestic affairs, for example, were the focus of two well-known programs, "Ranok z BBC" and "Dobry Vechir z Londona," which were broadcast on FM waves to Ukraine each day.

According to BBC surveys, conducted in Ukraine in 2010, the audience of BBC Ukrainian radio was nearly 5 million listeners, among them political leaders, parliamentary deputies, businessmen, students, and pensioners. The listeners of BBC Ukrainian radio were usually people with higher education.

I remember vividly BBC coverage of the 2004 Orange Revolution in Ukraine, which I covered from London while my colleagues reported

The jury committee of the BBC Ukrainian Book of the Year Award 2011.

directly from the Maydan in Kyiv. Our correspondents provided unique interviews and opinions, with many voices from people on the streets.

Writers Vitalii and Dmytro Kapranov commented on the service, "This is the radio which you can't listen to without attention. It doesn't make you sleep, and this radio is not sweet. But useful things for health aren't sweet, that's why we choose what's best for us and choose BBC Ukrainian."

In January 2011, due to financial problems, the BBC World Service announced the cessation of programming in the following languages: Azeri, Mandarin Chinese, Russian, Spanish for Cuba, Turkish, Vietnamese, and Ukrainian. The BBC Ukrainian service made its final radio broadcast on April 29th of that year. The last program was called "Good Evening from London!" and included memories of the editorial staff accumulated over the years, including the first Head of the BBC Ukrainian Service, Elizabeth Robson, as well as journalists of the teams in London and Kyiv. I listened to this program from Washington, DC, where I worked for the service as a freelancer, and could not hide my tears, knowing that I would not hear many of these voices again. By coincidence, April 29th was Queen Elizabeth's Birthday, which was observed by a festive celebration in London. Her Majesty was wearing a yellow-blue outfit. Natalka Skofenko, my dear friend from BBC in London, said on the air: "Let's not feel sorrow, everyone. Life goes on, and even the Queen tries to support us with the colors of the Ukrainian flag!"

Today the BBC Ukrainian Service disseminates its work on the web portal bbc.ua. It includes rubrics for News, In Depth, Special Projects, Video and Photo, and Forum. The portal also has permanent pages such as Politics, Economy, Science and Technology, Life, Sport, Learning English, and Weather. The topics covered by bbc.ua today vary greatly, from the latest in depth coverage of parliamentary elections in Ukraine to stories on culture and health. Some of the stories are translated from the BBC English website bbc.co.uk. For example, recently the service posted a story under the headline "Memories of a Jewish boy who lived near Hitler," which attracted many visitors to the site. Main web content of bbc.ua is also available on mobile phones.

As the BBC Ukrainian Washington correspondent, I try to provide Ukrainian readers with the spectrum of views of American experts on various topics. Ukrainian media do not usually have wide access to the views of many American policy makers and experts. Freedom House director David Kramer and former Ambassador to Ukraine Steven Pifer are among the regular contributors to my online stories, as are the leaders of the U.S.-Ukraine Business Council and the U.S.-Ukraine Foundation. Having the ability to compare the United States policy towards Ukraine and towards Russia from the very heart of the American capital is extremely interesting as well.

Bbc.ua also has a project, led by our business correspondent in Kyiv Anastasia Zanuda, who tries to compare various economic issues in different countries, especially in Ukraine, the UK, the USA, and Poland. She engages BBC Ukrainian correspondents in these countries, including myself, to provide business analyses. Topics recently covered included "the problem of poverty" in these countries and the issue of alternatives to Russian gas.

Recently BBC Ukraine opened a section where the main stories are published in Russian for the Russian-speaking online users. Chief Editor of BBC Ukrainian Nina Kuryata hopes that this new project will lead to a further growth of our audience.

Although BBC Ukrainian is known in Ukraine primarily for its news and analysis, it also gives out the annual BBC Ukrainian literary award, which rewards the best novel in Ukrainian. This year, BBC Ukrainian has also launched Book of the Year and Children's Book of the Year awards in partnership with the Cultural Program of the European Bank for Reconstruction and Development (EBRD).

Nominees are judged by a panel that includes Olga Gerasymiuk, politician and TV presenter, Nina Kuryata, BBC Ukrainian editor-in-chief, and Rostyslav Semkiv, editor-in-chief of Smoloskyp Publishers.

The selection process takes place at the annual Lviv International Book Fair and Literature Festival. Kuryata has stated that "the BBC Ukrainian Book of the Year award has become a prestigious fixture on the Ukrainian literary scene. We are really excited that from this year, books for children will compete within a category of their own—and have a better chance for recognition."

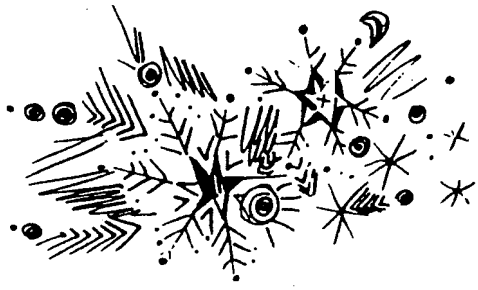

The Healing Spirit of the Season

by Ihor Magun, MD, FACP

One of the most rewarding aspects of being a physician is the daily opportunity to see the value of life and human emotions. One gets a chance to observe true love and devotion—even if sometimes they are not shown until the last moment. This is not that unusual as all of us get caught up in day-to-day work and various activities, often forgetting about what life is actually about.

We all have daily responsibilities that just seem to pile up higher and higher. We become enslaved to our electronic devices to the point that we could actually use some digital detoxification. But it does not have to be this way. We can change and become better in many ways. It's never too late to become a better person, but it has to come from deep inside.

I would like to share with you some touching stories from my work as a physician.

One patient of mine makes a daily trip to see his wife who has severe Alzheimer's disease and needs to be in a special home. She does not recognize her husband, yet he goes to visit her every single day. While she may not recognize him, my patient says, *he* knows who she is and was, and will never forget that fact.

One young man whose mother had died after an accident donated her organs (lungs, heart, and liver) to three individuals—giving them a second chance for life. This type of gift was literally so precious that the joy resulting from it was unimaginable. These individuals have become a second family.

One patient who had gone through a rough time when her husband was in hospice remembered the caring visits of volunteers that made her stronger and helped her pull through the tough times. It was a caring word, a smile, and just a few minutes of real concern that made all the difference. Now she provides this inspiration to others, volunteering her time and helping those in need of encouragement.

One patient just needed to see and hear that his family cared and loved him by just coming to visit him. One simple gesture can change everything.

As we approach this busy season, with lists of things to buy and do, make sure you jot down a few additional tasks. Make time to tell your loved ones and friends how much you really appreciate and care for them. If you are sincere about your feelings, these things are easy. Try to smile more often and be thankful for all your blessings. You do not have to necessarily donate organs, or volunteer at hospitals or other places. Even a simple phone conversation with an old friend, a lonely neighbor, or someone who could use a sincere hello can make a difference. Try to do an act of kindness daily—you will be surprised how good it makes you feel! You will find that these kind gestures benefit not only others but you as well, leaving behind a lasting and deep sense of gratitude and peace.

I sincerely hope that the joy of this season will help you begin a journey to a kinder and more giving inner spirit, which will result in a better, healthier you.

ПРИТЧА

Надіслала Дарія Дроздовська

В маленькій шпитальній кімнаті лежали два важко хворі чоловіки. Вони вже багато часу провели тут і не знали, чи випишуть їх звідси взагалі. Один з них лежав біля вікна, а перед поглядом іншого були лише білі стіни лікарні. І ось той чоловік, що лежав біля вікна, кожного дня розповідав своєму товаришеві про все, що він бачив за вікном.

– Надворі справжня весна, – говорив він. – Якими гарними стали дерева! А ось іде закохана пара! Вслід за ними діти грають в м'яч!

Обличчя чоловіка сяяло щасливою усмішкою. Він з таким натхненням розповідав про те, велике життя за вікном, що всім медсестрам щеміло в грудях і на очі мимоволі наверталися сльози. І так день за днем чоловік біля вікна описував все, що бачив. З усіма найменшими деталями, котрі звичайній людині здаються незначними і неважливими. Лише той, хто знаходиться на грані, вміє по-справжньому оцінити життя. Здавалося, що це маленьке віконце стало сенсом життя тих двох чоловіків.

Чоловік, що лежав далеко від вікна, дуже хотів сам подивитися через те вікно. Адже це було останнє, що зв'язувало його зі світом, зі справжнім життям. Він таємно просив медсестер поміняти їх місцями, але вони відповідали, що не можуть цього зробити.

І ось раптово чоловікові, який лежав біля вікна, стало погано. Серцевий приступ не дозволяв йому голосно кричати, він захрип, закашлявся... Другий лежав поруч і спостерігав, як помирає його товариш, з яким вони разом провели довгий час. Він лежав спокійно, без жодних емоцій і спостерігав за тим, як тіло товариша виносили з кімнати. І ось нарешті він залишився сам! Тремтячими руками нелюдськими зусиллями він почав дотягатися до завітного вікна. Ще одне зусилля і він побачив, що вікно виходить... на глуху цегляну стіну, з-за якої не видно абсолютно нічого...

Подарунок Святого Миколая

Діти бігали в осінньому лісі, шурхаючи ногами по опалому сухому листю. Їм було так весело. Здавалося, що й весь ліс радіє сонячному осінньому дню. Євочка, Левчик, маленька Меляся та нерозлучна з дітьми собачка Ласочка все далі і далі заглиблювалися у лісову розкіш. Вони з мамою шукали в лісі гриби. А тато поїхав з найстаршим Святославом вчитися танцювати козацький бойовий гопак.

Раптом Ласочка кинулась через поляну до густих кущів і тривожним гавкотом покликала на допомогу. Підбігши ближче, діти побачили руду лисичку, що тремтіла, як сухий листочок на вітрі, від страху, а з чорних як терня оченят лилися сльози болю. Передні лапки лисички міцно тримали зубці залізного капкана. Ласочка привітно лизнула бранку в чорний носик і почала зализувати її рани. Спільним зусиллям дітей і мами, яка поспішила на поміч, вдалося звільнити лапки лисички від залізного полону. Лисичка, радісно дзявкнувши, скочила на ноги і тут же зі стогоном впала на носик – лапки були перебиті залізними зубами.

– Нічого, діточки, – сказала мама, дивлячись на посумнілі обличчя дітей, що готові були заплакати, – викличемо тата, в авті є аптечка, то візьмемо перебиті лапки і дощечки, які зараз витешемо, забандажуємо і кісточки лисички зростуться. І не бороніть Ласочці зализувати лисиччині рани, бо її слина – то найкращі ліки від ран.

– І заберемо нашу лисичку додому лікуватися? Так, мамо? – запитала Євочка, – і будемо називати її Калинкою, бо вона така червоненька, як ягоди калини.

Пройшов певний час. Надворі ставало все холодніше і холодніше – настав перший місяць зими. Лисичка Калинка поволі одужувала у повітці, встеленій сухим листям, щоб нагадувало їй рідний дім-ліс. Прийшов і той час, коли вже можна було зняти з її лапок дощечки, і Калинка поволі привчалася ходити, бігаючи за галасливими дітьми.

Одного холодного ранку, коли діти вийшли з хати, йдучи до шкоди, заглянули в повітку, щоб привітатися з Калинкою, побачили там тільки Ласочку, що ховала від холоду свій носик під хвостом. Ласочку впустили до хати погрітися на превелику радість Левчика і Меланії, які ще до школи не ходили.

Під вечір Калинка таки прийшла на знайоме подвір'я. Привіталася з дітьми і Ласочкою, побігала по городі, ловлячи миші, віддячуючись господарям за порятунок.

Наближався День Святого Миколая. Діти написали листи, в яких просили бажані для себе подарунки. За найменших гарним рівненьким почерком писала листи Євочка.

І тут в переддень свята сталося нещастя. Ласочка вибігла на вулицю і потрапила під колеса автомобіля. Поранену собачку занесли до хати, викликали лікаря, який, махнувши безнадійно рукою, сказав, що медицина в цьому випадку безсила. Взяв гроші за візиту і поїхав. Сльозам і горю дітей не було меж. Так зі сльозами вклалися спати.

Левчик заснув найпізніше. І приснився йому сон, що до його ліжечка підійшла лисичка Калинка і тонесеньким голосочком запитала:

– Ти написав листа Святому Миколаю? А про Ласочку попросив?

– Листа за мене написала Євочка, але тоді Ласочка ще була здорова.

– А ти перепиши, що не хочеш ніяких подарунків, лише щоб Святий Миколай приніс живої і Святої води та покропив нею Ласочку. Тоді вона виздоровіє.

– Але я не вмію писати, а Святослав і Євочка міцно сплять.

– Тоді стань на коліна, помолися і в молитві скажи те, що хотів би написати.

Вранці Левчик пробудився першим від привітного поцілунку тепленьким язичком в носик. Біля нього стояла жива і здорова Ласочка, привітно махаючи кудлатим хвостом. Отже, недаремно він так довго у сні молився – Святий Миколай вислухав його. А що він не матиме різних подарунків, то дарма, добре, що Ласочка здорова. Але коли братик і сестрички почали витягати з-під подушок подарунки, і собі сягнув рукою під подушку. Святий Миколай не забув і про нього, бо приніс все, що просив Левчик в листі, навіть трохи більше.

Святослав Левицький.

Свят-вечірні страви

БОРЩ З ВУШКАМИ

Буряковий квас. Насамперед для борщу потрібно підготувати буряковий квас, а не додавати для підкислення цитриновий сок, чи, не дай Боже, оцет, що може пошкодити здоров'ю. Його приготування займе малу кількість праці та часу, зате борщ буде змачнішим і здоровішим. Отже, за тиждень-другий перед Різдвом придбайте 5 ф. темно-червоних буряків, почистіть їх і поріжте дрібними кружеками, прокип'ятіть 2 літри води, охолодіть її. Залийте буряки у скляному слоїку літеплою водою, додайте ложку насіння тміну, 3 зубки часнику і кусник верхньої шкуринки житнього хліба. Накрийте чистою полотнянкою і поставте в тепле місце, але не на сонце. За день-другий на квасі появиться біла піна, що свідчитиме про початок бродіння. Цю піну треба знімати ложкою. Як бродіння припиниться, готовий квас розлити в скляну посуду, закрити і тримати в холодильнику.

Вушка з грибами. Білі сушені гриби замочити звечора у воді, зварити, промити і подрібнити. Додати підсмаженої на олії цибулі, ложку сухарів, солі і перцю до смаку. Цим дрібним фаршем начинимо вушка, які потрібно потім зварити окремо, вкидаючи в підсолену кип'ячу воду. Грибовий відвар додати до борщу.

Борщ. Зварити в шкірці 3-4 червоні буряки середнього розміру. В баняку закип'ятити 3 літри води, вкинути моркву, корінь петрушки, цибулину, яку перед тим розрізати на двоє і потримати кілька хвилин на розпеченій пательні, щоб розріз підпікся до темного кольору. Додати кілька горошин пахучого і чорного перцю, бібковий (лавровий) лист, сіль. Варити, поки морква і петрушка не стануть м'якими, додати грибовий відвар, довести до кипіння і тоді влити буряковий квас, кількість квасу на ваш смак. Додати варені, почищені і на терті на грубій терці буряки, зменшити вогонь, щоб прогріти борщ. Ні в якому разі не можна кип'ятити, тільки довести до кипіння. Готовий борщ налити в тарілки, додавши вушка.

Добре, якщо борщ зварити за 2-3 дні наперед, щоб настоявся, буде значно смачнішим.

ГОЛУБЦІ З РИЖОМ І ГРИБАМИ

Головка білої капусти з невеликими листками
2 склянки рижу
2 цибулі
4 ложки олії
70 г (2 oz.) сушених грибів
сіль, перець

Головку капусти, вирізавши качан, запарювати якусь хвилину в кип'яченій воді. Розібрати капусту на листочки, що вже стали м'якими, а качан знову дати в окріп, зрізати тверді прожилки.

Риж залити трьома склянками підсоленої гарячої води. Додати дві ложки олії, відварити на маленькому вогні, поки риж не вбере воду. Зернятка повинні бути трохи твердими. Звечора замочені гриби відварити, процідити. Відвар потім використати для приготування грибового сосу для голубців. Гриби посікти, змішати зі смаженою цибулею і добре вимішати з рижом. Посолити, поперчити до смаку.

Покласти на листок ложку фаршу, бічні краї взяти досередини, згорнути голубець рулетиком. Викласти голубці на встелене капустяним листям дно баняка, залити підсоленим окропом, щоб ледь покривав голубці, вкрити знову листочками і варити чи пекти в печі 1,5-2 години. До окропу можна додати відвар з грибів, або залити тільки грибним відваром.

ШУХИ – ГУЦУЛЬСЬКА САЛАТА

3 червоні середні буряки
50 г. (1,5oz.) сушених білих грибів
1 цибулина
3-5 зубків часнику, сіль, перець

Вибрати найчервоніші і найсолодші буряки, відварити, охолодити, покраяти на пластини, а потім – смужками. Гриби звечора намочити, відварити, охолодити, порізати смужками. Підсмажити на олії цибулю, порізану півкільцями до золотистого кольору. Наприкінці смаження додати розчавлений часник. Все змішати разом, посолити, поперчити і винести на холод, щоб буряки настоялися.

Переписи взято з книжки: Ольга Вербець, Віра Манько. **Обряди** і **страви Святого Вечора**. Львів «Свічадо», 2011. Стор.197.

MASHA ARCHER
extraordinary jewelry
'maria muchin'

Available at...
The Ukrainian Museum Gift Shop
222 East 6th Street
New York, NY 10003
212-228-0110 • 212-228-1947

also available online at...
www.ukrainianmuseum.org
www.masha.org
www.keithlipertgallery.com
www.pavaticollections.com
www.colletteconsignment.com
www.apassingfancy.com
www.axelsltd.com

visit www.masha.org for more venues and trunk show updates

san francisco • 415.861.8157
www.masha.org • masha@masha.org

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENTS
Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj

Marianna Zajac – President

EXECUTIVE COMMITTEE

Ulana Zinych	– 1-st Vice President
Anna Macielinski	– 2nd VP – Membership
Sophia Hewryk	– 3rd VP – Culture
Lidia Bilous	– 4th VP – Public Relations
Daria Drozdovska	– Corresponding Secretary
Nadia Cwiach	– Treasurer
Roma Shuhan	– Financial Secretary
Olha Kuzyszyn	– Press Secretary
Vera N. Kushnir	– Member-at-Large
Mariya Andriyovych	– Member-at-Large

REGIONAL COUNCILS

Lydia Jachnycky	– Detroit
Iryna Buczkowski	– Philadelphia
Halyna Romanyshyn	– New York City
Zinnia Dzus-DeBole	– New York North
Oxana Dats	– New Jersey
Daria Fedoriw	– Ohio
Lubomyra Kalin	– Chicago
Gloria Horbaty	– New England
Maria Cade	– New York Central
Orysia Nazar Zinycz	– Liaison for Branches-at-Large

STANDING COMMITTEES

Irena Rudyk	– Social Welfare Chair
Sviatoslava Goy-Strom	– Education Chair
Roksolana Misilo	– Arts and Museum Chair
Maria Polanskyj	– Scholarship/Student Sponsorship Program Chair
Olha Drozdowycz	– Archives Chair
Martha Pelensky	– Ecology/Women's Health Chair
Roxolana Yarymovych	– Member-at-Large Chair
Zoriana Haftkowycz	– Website Chair

AUDITING COMMITTEE

Oxana Farion	– Chair
Jaroslava Mulyk	– Member
Renata Zajac	– Member
Maria Tomorug	– Alternate
Tatiana Rishko	– Alternate
Oksana Skypakewych Xenos	– Parliamentarian
Lidia Slysh	– Ukrainian-language editor of *Our Life*
Olesia Wallo	– English-language editor

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP / CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone / Fax: 732-441-9530
E-mail: Mariapolanskyj@verizon.net

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM
222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212)228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at Additional mailing offices (USPS 414-660).

"УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ" – Серія І, ст. 1 – "UKRAINIAN DESIGNS."
Взори жіночої сорочки з Київщини.